

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமானையர் அவர்கள்

இயற்றிய

அணியிலக்கணம்

இரத்தமலானை,

ஈழகேசரி அதிபர்

திரு. கா. பொன்னையா அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அணியிலக்கணம்

அணியென்பது செய்யுட்கு அழகுசெய்து நிற்பதாம்.

அவ்வணி பொருளணியுஞ் சொல்லணியு மென இரு வகைப்படும். இவ்விரண்டிலும் பொருளணியே சிறப்புடைத்தாம்.

பொருளணி

அப் பொருளணி உவமையணி முதல் ஏதுவணி இயற்கியாக நூறும். அவற்றிற்கு முறையே பெயர்நூல் விதியும் உதாரணமும் வருமாறு:—

க. உவமையணி

அஃகாவது, இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமையை விளங்கச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உபமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி விரியுவமையுந் தொகையுவமையு மென இரு வகைப்படும்.

(1) விரியுவமை

உபமானமும் உபமோமும் பொதுத்தன்மையும் உவமையுந் ஆகிய நான்கும் விரிந்து வருவதாம்.

உ - ம் : “ பால்போலு மின்சொற் பவன்ம்போற் செந்துவர்வாய்ச்
சேல்போற் பிறழூற் திருடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற் கொடைக்கைப் புனஞுடன் கொல்லி
அயல்போலும் வாழ்வ தவர்.”

இதில், பால்போலும் இன்சொல் என்புழி, பால் - உப
மானம், சொல் - உபமேயம், இனிமை - பொதுத் தன்மை,
போலும் - உவமையுருபு.

(2) தோகையுவமை

அஃது உபமேயம் ஒழிந்த மூன்றனுள் ஒன்றும் பல
வுந்தொகுதலா லாகிய ஏழுமாம். அவை உருபுத்தொகை,
பொதுத்தன்மைத்தொகை, பொதுத்தன்மை யுருபுத்
தொகை, உபமானத்தொகை, உருபுபமானத்தொகை,
பொதுத்தன்மை யுபமானத்தொகை, பொதுத்தன்மை
யுருபுபமானத்தொகை எனப் பெயர்பெறுமென் றறிக.

உ - ம் : “ புயற்கருங் குழலாள் காந்தட்
போதினை நிகர்க்குங் கையாள்
கயற்கணை முகத்திற் கொப்பாங்
காந்திகொள் பொருளுண் டோவாய்
நயச்சிவப் புனதொன் றில்லை
நாசிபோல் வதமற் றாகும்
சூய்நினை வியினுள் பாவை
குணத்தையார் குறிக்க வல்லார் ?”

இதில் அந்நிலைமூட்ட முறையே காண்க.

[முறை:

புயற்கருங்குழலாள்.

காந்தட்போதினை நிகர்க்குங் கையாள்.

கயற்கணை.

முகத்திற் கொப்பாங் காந்திகொள் பொருளுண்டோ ?

வாய்கயச்சிவப்புனதொன்றில்லை.

நாசிபோல்வதமற் றாகும்.

சூய்நினைவியினுள்.]

காந்திகொள் பொருளுண்டோ என்புழி, பொருள்
உலகத்தில் உளதாகவும் இல்லையென்லால் உபமானத்
தொகையாயிற்று. சூய்நினைவியினுள் என்புழி, சூய்நி
னைது இசைபோலும் மதுரமாகிய சினைவியினுள் என விரிந்
துரைக்க வேண்டுதலால், சூய்நினைது இசை உபமானமாம்.

வடநூலார் : பொதுத்தன்மையைச் சாதாரண தரும
மென்றும், உவமையுருபை உபமாலாசகமென்றும், ஒப்
புமையைச் சாம்யமென்றும் சாதுர்சீயமென்றும் கூறுவர்.

“போலப் புரைய ஒப்ப உறழ்
மானக் கடுப்ப இயைய எய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே.”

2. இயைபின்மையணி

அஃதாவது ஒரு வாக்கியத்துள் ஒரு பொருளையே
உபமானமாகவும் உபமேயமாகவும் சொல்லுதலாம். இதனை
வடநூலார் அந்நவயாலங்கார மென்பர் ; தண்டியாகிரியர்
பொதுநீங்குவமை யென்பர்.

உ - ம் : “தேனே யினையமொழிச் சேயிழையாள் செவ்வியினுற்
றானே யுவமை தனக்கு.”

இதில், இப் பொருளுக்கு ஒப்பு இரண்டாவது ஒன்
றில்லை யென்பது கருத்து.

உ. புகழ்பொருளுவமையணி

அஃதாவது இரண்டு வாக்கியங்களுள் முன்னதில் உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டதைப் பின்னதில் உபமேயமாக்கியும், உபமேயமாகச் சொல்லப்பட்டதை உபமானமாக்கியுஞ் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் உபமேயோபமாலங்கார மென்பர்; தன்டியாசிரியர் இதரவிதர மென்பர்.

உ - ம் : “கின்புடை யறிகர்த் தோங்கு நீள்பொருள்
இன்புடைப் பொருண்கர்த் தோங்கு மெய்தறற்
தன்புடைக் கடலுடைத் தரண் யோர்க்கெலாம்
அன்புடை முறைசிறற் தளிர்க்கு மண்ணலே.”

என வரும். அன்றியும்,

“களிக்குக் கயல்போலு நின்கணின் தன்போல்
களிக்குக் கயலுங் கனிவாய்த்—தளிர்க்கொடியே
தாமரை போன்மலரு சிம்முக நின்முகம்போல்
தாமரையுஞ் செவ்வி சரும்.”

எனத் தொன்றுதொட்டு வரும் உபமானோபமேயங்களை அவ்வாறு சொல்வதும் அது. இதன் கருத்து முன்றாவது ஒப்பது ஒன்று இன்று என்பதாம்.

உடமேயம் - வர்ணியமென்றும், புகழ்பொருளுள்
றும், புனைவுளியென்றும்; உபமானம் - அவர்ணியமென்
றும், அல்பொருளுள்ளும், புனைவிளியென்றுஞ் சொல்
வப்படும்.

ச. எதிர்க்கையணி

அஃதாவது, உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றச்
சொல்லுதலாம். இஃது உவமையணிக்கு எதிரியதாய் நிற்கு

ளின் அப்பெயர்த்து. இதனை வடநூலார் பிரதீபாலங்கார
மென்பர். இவ்வணி ஐந்து வகைப்படும்.

(1) உலகத்தில் உபமானமாய்ப் பிரசித்தமாக வழங்கு
கின்ற பொருளை உபமேயமாக்கிச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “அதிர்கடல்க்கும் வையத் தண்க்குமுகம் போல
மதியஞ் செயுமே மகிழ்.”

(2) அவர்ணியத்தை உபமேயமாகக் காட்டி வர்ணி
யத்தை இகழ்தல்.

உ - ம் :

“பொன்செருக்கை மாற்றமெழிற் பூவை திருமுகமே
உன்செருக்குப் போது மொழிகலினிக்—கொன்செருக்கு
மிக்கமக ரக்கடற்பூ மிக்கண் மகிழ்செயலால்
ஒக்கு மகிய முனை.”

(3) வர்ணியத்தை உபமேயமாகக் காட்டி அவர்ணி
யத்தை இகழ்தல்.

உ - ம் :

“ஆற்ற லுறுகொலையி லாரெனக்கொப் பென்றந்தோ
கூற்றவநீ வீன்செருக்குக் கொள்கின்றாய்-சாற்றவல்கேள்
வெண்டிரைகுழ் ஞால மிசையுனக்கொப் பாகவே
ஒண்டொடிதன் நீள்வியியு முண்டு.”

(4) வர்ணியத்தோடு அவர்ணியத்திற்கு ஒப்புமை
இன்றெனச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “இறைவி மதரமொழிக் கின்னமுதொப் பாமென்
றறைவ தபவாத மாம்.”

(5) உபமானத்தை வினோன்று சொல்லுதல்.

உ - ம் : “செங்கயற்க ணையுன் நிருமுகத்தைப் பார்ப்பவர்க்குப் பங்கயத்தா லுண்டோ பயன்.”

நு. உருவகவணி

அஃதாவது, உபமேயத்தில் உபமானத்தை ஒற்றுமை யினாலாவது அதன் செய்கையினாலாவது ஆரோபித்தலாம். இதனை வடநூலார் நுபகாலங்கார மென்பர். ஆரோப மாவது உபமான உபமேயங்களின் அபேத வுணர்ச்சி. இவ் வணி ஒற்றுமை யுருவகம், அதன் செய்கை யுருவகம் என இருவகைப்படுமீ. இவற்றை வடநூலார் அபேதநுபக மென் றும், தாந்நுபயநுபக மென்றுங் கூறுவர். அவ்விரண்டிங் மிகை, குறை, அவையின்மை என்பவைகளான் மும்முன் றும்.

(1) மிகையோற்றுமை யுருவகம்

உ - ம் : “உயர்புகழ்க்குக் கோளு முருவுடைய மாரன் நயவழகை நாடுமென் கண்.”

இதில், மாரனுக்கு உருவம் மிகையாகச் சொல்லப் பட்டது.

(2) குறையோற்றுமை யுருவகம்

உ - ம் : “எல்லாரு மேத்துபுகழேந்தலிவ னெற்றிலிழி இல்லாத சங்கரனே யாம்.”

இதில், சங்கரற்கு நெற்றிக்கண் குறைவாகச் சொல் லப்பட்டது.

(3) அவையிலோற்றுமை யுருவகம்

உ - ம் : “பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித் தவக்கல னடத்த வளர்ந்தெழுந் சோண சைலனே கயிலைநா யகனே.”

இதில், கடல்முதலியவை மிகைகுறைவின்றிச் சம னாகச் சொல்லப்பட்டன.

(4) மிகையதன்செய்கை யுருவகம்

உ - ம் : “மங்கை வதன மதியங் களங்கமுடைத் திங்கனையித் தெள்ளல் செய்யும்.”

*இதில், முகமதிக்குக் களங்க மில்லாமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈண்டு முகமதி யென்பதற்குச் சந்திர னது செய்கையைபுடைய முகமென்ப பொருள் கொள்க.

(5) குறையதன்செய்கை யுருவகம்

உ - ம் : “பொருதிரைசேர் தண்பாற் புணரிபிற வாவே ரெருதிருவிம் மாதென் றுணர்.”

இதில், இக் திருவுக்குப் பாற்கடலிற் பிறத்தல் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

(6) அவையிலதன்செய்கை யுருவகம்

உ - ம் : “இம்மான் முகமதியே யின்பு செயமதனால் அம்மா மதிப்பயனென் னாம்.”

இதில், முகமதிக்கு மிகையுங் குறைபுந் சொல்லா மற் சமஞ்செய்தது காண்க.

கா. திரிபணி

அஃதாவது, உபமானப்பொருளானது அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டு உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிணாமாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “செய்ய வடிக்கமலத் தாலத் திருத்திழையான்
பைய நடந்து பசம்பொழிலுந்—ஹய்ய
அலர்கட் குவனையினு னேக்கியகத் தன்பிற்
சிலசொற் றனளே தெரிந்து.”

இதில், கமலமுகம் குவனையுமாகிய உபமானப்பொருள் கள் நடத்தலு நோக்கலுமாகிய செய்கையி லுபமேயத்திற் தற்கு உபமேய ரூபத்தைக் கொண்டு திரிந்தன, “ அடியுருக்கொண்டு திரிந்த கமலமெனவும், கண் ணுருக்கொண்டு திரிந்த குவளை யெனவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க.

எ. பலபடப்புனைவணி

இதனை வடநூலார் உல்லேகாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) ஒரு பொருளின் பலரும் பல தருமங்களினாலே பல பொருள்களை யாரோபித்தல்.

உ - ம் :

“ஆரணங் காணென்ப ரத்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் தாமுகர் காமநன் னாலசென்பர்
ஏரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்பலவேவார்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செய்பிடினே.”

என வரும்.

(2) ஒருவரே ஒருபொருளில் விஷய பேதங்களாற் பல பொருளை யாரோபித்தல்.

உ - ம் : “செல்வமதிற் றனதன் செப்புகொடையிற்கன்னன்
கல்விதனிற் சேடனிவன் காண்.”

என வரும்.

“தருமன் றண்ணளி யாற்றன தீகையால்
வருணன் கூற்றயிற் மாற்றலின் வாமனே
அருமை யாலழ கிற்களை யைந்துடைத்
திரும கன்றிரு மாகில மன்னனே.”

இதுவும் அது.

அ. நினைப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளைக் கண்டு ஒப்புமையி னாலே மற் றொரு பொருளை நினைத்தலாம். இதனை வட நூலார் ஸ்மிருதி மதாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “காதலுறு கஞ்சமலர் கண்ட வெனதுமனங்
கோதைமுகற் தன்னேகினைக் கும்.”

கா. மயக்கவணி

அஃதாவது, ஒப்புமையினாலே ஒரு பொருளை மற் றொரு பொருளாக அறிதலாம். இதனை வடநூலார் பிராந்திமதாலங்கார மென்பர். பிராந்தியாவது அது ஆகாததை அதுவென அறிதல்.

உ - ம் :

“மழைக்கண் மக்கையர் பயிற்ற மரகத மணியின்
இழைத்த செட்குன்றின் பைக்கதிர் பொன்னிலத் செய்தக

குழைத்த பைந்தரு நீழலிற் குழவுமா னினங்கள்
தழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும்.”
இதில் மரகதமணிக்கதிரைப் புல்லென அறிந்தது.

கஃ. ஐயவணி

அஃதாவது ஒப்புமையினாலே ஒருபொருளைக் கண்டு
இதுவோ அதுவோ வெனச் சந்தேகித்தலாம். இதனை
வடநூலார் சந்தேகாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ தாதலி வண்டு தடுமாறுந் தாமரைகொல்
மாதர் விழியலவும் வாண்முகங்கொல் - யாதென்
நிருபாந் கவர்வுந் திடைபூச லாம
ஒருபாந் படாதென் னுளம்.”

என வரும்.

கக. ஒழிப்பணி

அஃதாவது, ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற் பொருட்டு
ஒரு தருமத்தை மறுத்தலாம். இதனை வடநூலார் அப
நுதியலங்கார மென்பர். இவ்வணி அறுவகைப்படும்.

(1) வேற்றொழிப்பு

அஃதாவது, உபமான தருமத்தை யாரோபித்தற்கு
உபமேய தருமத்தை யொழித்தலாம்.

உ - ம் : “ மதியன் நிதுபுகலின் வானதியிற் றேனும்
புகியதொரு வெண்கமலப் பூ.”

(2) காரணவொழிப்பு

அஃதாவது, பேற் சொல்லப்பட்ட ஒழிப்பை கார
ணத்தோடு கூடி வருதலாம்.

உ - ம் : “ பொங்கு வெம்மை பொழிதலி னாவது
திங்க ளன்று தினகான் தானன்று
கங்கு லாதல் னாந்தட னின்றெழீஇத்
கங்கு றும்வட வைத்தழ லாகுமே.”

(3) வேறுபாட்டொழிப்பு

அஃதாவது, வர்ணியுத்தி லாரோபித்தற்பொருட்டு
மற்றொரு பொருளின் தருமத்தை யொழித்தல்.

உ - ம் : “ தெரியு மிதுதிங்க ளன்று செழும்பூண்
அரிவைமுக மேதிங்க ளாம்.”

இதில், திங்களின் தருமம் அந்நிடந்து ஒழிக்கப்
பட்டு வர்ணியமாகிய முகத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4) மயக்கவொழிப்பு

அஃதாவது, ஒருபொருளை மற்றொருபொருளென்று
கொள்ளும் பிராந்தியை உண்மை கூறி யொழித்தல்.

உ - ம் : “ மனக்கினிய தோழி மடந்தைமுக நோக்கி
உனக்குடலி னென்றியெழு வெப்பந் - தனக்குச்
சுரகோயோ காரணக் சொல்லெனவ தன்று
பொருமார னென்றனனப் பொன்.”

இதில், மன்மதாவத்தையி லுண்டாகிய சுரப்பிராந்தி
மாரனென்று கூறி யொழிக்கப்பட்டது.

(5) வல்லோரொழிப்பு

அஃதாவது, பேற் றுயழுந்து வினவிய தஞ்சொல்
ளின் உண்மைப்பொருளை வல்லோர் அச் சொல்லுக்கு
மற்றொரு தாற்பரியத்தைக் கற்பித்து மறுத்தல்.

உ - ம் : “ இலங்கயிற்க ணுகுனைக் கென்காலிப் பற்றிப்
புலம்பியதன் டென்று புகல—விலங்கியயல்”
சின் றுவரு மற்ருருத்தி நின்கணவ: னேவென் ன
அன்றசிலம் பென்ற ளவன்.”

(6) வஞ்சகவொழிப்பு

அஃதாவது, வஞ்சனை, கபடம், பெயர் முத்தலிய
சொற்களால் வர்ணியத்தினது தருமத்தை மறுத்தல்.

உ - ம் :

“ இம்மடந்தை கட்கடைநோக் கென்னும் பெயரினைக்கொண்
டம்மதவேன் வாளி யடம்.”

க2. தற்குறிப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளி
னது தரும சம்பந்தத்தினாலே இஃது அஃதன்று என்று
தெரிந்திருந்தும் அப் பொருளாக அத்தியவசயித்தலாம்.
இதனை வடதூலார் உத்ப்ரேசுஷாலங்கார மென்பர். அத்
தியவசாயமாவது, ஒரு பொருளில் மற்றொரு பொரு
ளின் அபேதத்தை ஐயத்துட னறிதல். அத்தியவசா
யம், சம்பாவனை, தற்குறிப்பு, உத்ப்ரேசைஷ என்பன
ஒருபொருட் சொற்கள். ஒருபொரு ளெனப்பட்டதை
விஷமெனவும், புலமெனவும்; மற்றொரு பொருளெனப்
பட்டதை விஷயியெனவும், புலங்கொளியெனவுஞ் சொல்
லுவர். போல், நினைக்கின்றேன், நிச்சயம், உண்மை,
துணிபு முதலிய சொற்கள் அதற்கு உருபுகளாய் விரிந்
தேனுந் தொக்கேனும் வரும்.

இவ்வணி பொருட்டற்குறிப்பு, ஏதுத்தற்குறிப்பு,
பயன்மற்குறிப்பு என மூவகைப்படும். இவற்றை

முறையே வடதூலார் வந்தூத்ப்ரேசைஷ - ஹேதூத்ப்
ரேசைஷ - பவோத்ப்ரேசைஷ என்பர். இவற்றுள் விஷ
யம் விரிந்தாற்றலுந் தொக்கு வருதலுமாகிய இரண்டா
லும் பொருட்டற்குறிப்பு இரண்டாம். ஒழிந்த இரண்
டும் விஷயமுடாததலும் இலதாதலுமாகிய இரண்டா
லும் இவ்விரண்டாம்.

(1) வீர்புலப்பொருட்டற்குறிப்பு

உ - ம் : “ நேமிப் பெடைத்திரளி னெஞ்சங் களிற்றேன்றும்
காமத் தழலிற் கதித்தோங்கு—தாமத்தின்
கூட்ட மெனவே குறிக்கின்றேன் மேதினிமேல்
கூட்ட மறையிருளை நான்.”

இதில், இரணின்கண் எங்கும் வியாபித்த இருளில்
கருமை கண்மறைத்தன் முதலிய தரும சம்பந்தத்தினு
லப்போது தத்தஞ் சேவலைப் பிரிவுற்றுப் பலவிடங்களிலு
மிருக்கின்ற சக்கிரவாகப் பேடைகளின் உள்ளத்து
எரிந்தெழுதற்கு முன்னின்ற காமத்தீயிற் றேன்றும்
புகைக்கூட்டமாகிய பொருளின் அபேதம் அத்தியவச
யிக்கப்பட்டது. இருளாகிய விஷயம் விரிந்தாற்றலு
புகைக்கூட்டம் விஷயி.

இவள் முகத்தைச் சந்திரனென்று நினைக்கின்றேன்
என்பதும் அது.

(2) தொகுபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு

உ - ம் : “ காரிரு ளங்கக் களைப்பூ சுதல்போலும்
பேருலகர் தன்னிற் பெரிது”
எனவும்,

“மைம்மா ரியைவானம் பெய்வதுமா னத்தோன்றும்
இம்மா நிலத்தி னிருள்.”

எனவும் சொல்லப்பட்ட இவ்விரண்டிலும், இருளது வியாபித்தலில் விண்முதல் மண்காது மெல்லாவற்றையுக் கரியன வாக்குதலாகிய தரும சம்பந்தத்தினாலே இருளை விண்முதலாகவுடைய பூசுதலினது அபேதமும், ஆகாயத்தைக் கருத்தாவாகவுடைய மைம்மழை பெய்தலினது அபேதமும் அத்தியவசாயிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டிலும், இருளினது வியாபித்தலாகிய விஷயம் தொக்குவந்தது. பூசுதலும் பெய்தலும் விஷயிகள்.

(3) உளபுலவேதுத்தற்குறிப்பு

உ - ம் : ‘எந்திழைசின் றுளவனி யின்மேன் மிதித்தலினால்’
சேந்தனவென் றுன்றொமென் னெஞ்சு.”

இதில், பாதங்களினது இயற்கைச் சிவப்பிற்கு ஏதுவாகாத பூமியின் மிதித்தலில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசாயிக்கப்பட்டது. மிதித்தலாகிய விஷயம் உளநாகுக்கையால் உளபுலமாம். ஏதுத்தன்மை விஷயி.

(4) இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பு

உ - ம் : “முகவொளியைப் பாவாய் பெற்றகுமுண்டகத்தோ
டிகலுமகி யைய மிலை.”

இதில், இயல்பி லுண்டாகிய தாமரை மகிகளின் பகைக் கேதுவாகாத பாவை முகத்தொளி விருப்பத்தில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசாயிக்கப்பட்டது. அவ்விருப்பம் மகிக்கின்மையால் இல்புலம். விருப்பம் — விஷயம்; ஏதுத்தன்மை — விஷயி.

(5) உளப்புலப்பயன்றற்குறிப்பு

உ - ம் : “சூயற்றிரளை யோட்டுமொழிக் கோமளமின் னேகின்
வயிற்றமடிப் பாகியநல் வண்பொற்—கயிற்றினால்
மொட்டுண்ட பார முலையைச் சுமந்திடற்குக்
கட்டுண்ட தோகின் னிடை.”

இதில், இடையானது கொங்கைகளைத் தன்னியல்பிற் சுமத்தலான் மடிப்பாகிய பொற்கயிற்றின் கட்டுக்குப் பலனாகாதிருக்க, அச்சுமத்தலில் பலத்தன்மை அத்தியவசாயிக்கப்பட்டது. சுமத்தலாகிய விஷயம் உளநாகுக்கையால் உளபுலம். பலத்தன்மை — விஷயி.

(6) இல்புலப்பயன்றற்குறிப்பு

உ - ம் : “ஒண்டொடிகே ஞன்பதசாயுச்சியத்தை யுற்றிட்டுந்கே
முண்டகமென் போது முதுகிலத்திற்—றண்டுறைநீர்
நின்றொரு தாளி னெடிது தவம்புரியும்
என்றறைதற் கைய மிலை.”

இதில், கமலத்தினது நீரி லுறைதலாகிய தவன் செய்வதற்குப் பலனாகாத பதசாயுச்சிய மடைதலில் பலத்தன்மை அத்தியவசாயிக்கப்பட்டது. பதசாயுச்சிய மடைதலாகிய விஷயம் கமலத்திற்கு மெய்மையாக இன்மையால் இல்புலமாம். பலத்தன்மை — விஷயி.

கூ. உயர்வுகவிரியணி

அரிதாவது, ஒருபொருளானது தன் சொல்லாற் சொல்லப்படாமல் கேட்போரை மகிழ்விப்பதும், இஃது அரிதென்று என்று தெரிந்துந் தன்னிச்சையாலாபொல் கொள்ளப்படுவதாகிய ஆரோப நிச்சயத்திற்கு

மாகுதலாம். இதனை வடநூலார் அதிசயோக்தியலங்கார மென்பர். இவ்வணி ஏழுவகைப்படும்.

(1) உருவகவுயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, உபமேயத்தை அதன் சொல்லாற் சொல்லாமல், உபமானச் சொல்லினால் இலக்கணமாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “புயலே சமந்து பிறையே யணிந்து

பொருவிலுடன்

கயலே மணந்த கமல் மலர்ந்தொரு

கற்பகத்தின்

அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தால்வெள்ளை

யன்னஞ்செற்றெல்

வயலேய் தடம்பொய்கை சூழ்கஞ்சை வாணன்

மலயத்திலே.”

இதில், புயல் முதலிய உபமானச் சொற்களாற் கூந்தல் முதலிய உபமேயங்கள் இலக்கணமாகச் சொல்லப்பட்டன.

(2) ஒழிப்புயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, முன் சொன்ன உயர்வுநவீற்சி ஒழிப்போடு கூடி வருதல்.

உ - ம் : “பைந்தொடி நின்சொல்லி லமுதுளதாற் பாமர்கள்
இத்துலிடத் துண்டென்பரே.”

இதில், அமிர்தமென்னப்பட்ட உபமானத்தினால் சொல்லில் இருக்கின்ற மாதிரியமாகிய உபமேயஞ் சொல்லப்பட்டிச் சந்திரனிடத்து இல்லையென்பதால் ஒழிப்பையுட்கொண்டிருக்கின்றது.

(3) பிரிநிலையுயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, உலகத்திற் பிரசித்தமாகிய தீரம் உருவம் செல்வம் முதலியவைகட்கு இனமாகிய தீராதிகளைப் பிரித்துச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “பாந்தண் முடியிற் பரிக்குங் குவலயத்தில்
வேந்தனது தீரமொன்றும் வேறு.”

எனவும்,

“போதார் மலர்க்கூந்தற் பூவை யிவன்படைப்புச்
சாதாரணமான தன்று.”

எனவும் வரும். இவைகளில், தீரத்திலும் படைப்பிலும் இருக்கின்ற அபேதத்தில் பேதம் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(4) தோடர்புயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, சம்பந்த மில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தல்.

உ - ம் : “அகழு மிஞ்சிய மண்டத்தி னடிமுடி காறும்
புதுத மென்றுதம் மாற்றலான் முாணுபு புருங்கால்
இகலும் வெஞ்சினச்சேடனே டிராகுவென் றரைக்கும்
சிகரில் பாம்புக் ணெறியிடைக் காண்டலு சின்ற.”

இதில், சம்பந்த மில்லாமைமில் சம்பந்தம் ஆரோபிக்கப்பட்டது.

அன்றியும், சம்பந்தமிருக்கச் சம்பந்த மில்லாமையைக் கற்பித்தலுமது.

உ - ம் : “அற்பகத்தின் மன்னவனே நீயருள்செ யாகிற்பக்
கற்பகத்தை யாம்பலிரும்போக் காண்.”

இதில், கற்பகத்தை விரும்புதலின் சம்பந்தமிருக்க, அதில் அதனது இல்லாமை யாரோபிக்கப்பட்டது.

(5) முறையிலுயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, காரணமும் காரியமும் ஒரு காலத்தில் நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ மன்னரின் கணையு மொன்னலர் கூட்டமும்
ஏககாலத்தினு ணிகந்தோ டினவெனில்
உன்புகழ்த் திறத்தினே யுணர்ந்து
மன்பதை யுலகுள்யார் பாடவல் லாரே.”

இதில், அம்பினது தாக்குகையாகிய காரணத்திற்கும் அரசர்களின் னேட்டமாகிய காரியத்திற்கும் முன்பின் தோன்றுகைத் தன்மையில் ஒருகாலத்தி லுண்டாகுகை கற்பிக்கப்பட்டது.

உ - ம் : “ விரிந்த மதிலிலின் மேம்பாடும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவிப்
பொறைகளரும் புன்மலைப் போழ்து.”

இதுவும் அது

(6) வீரையுயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது காரணவுயர்ச்சி மாத்திரத்திலே காரிய முண்டாகுதல்.

உ - ம் :

“அருளாக்கு நல்லறமுண் டாக்குமின்புண் டாக்கும்
தெருளாக்கு மென்றுளங்கொள் செம்மல்—பொருளாக்கற்
கேழையான் செல்வ நெனப்புதலா சிற்பலிர்
ஆழிவளை யாயிற் றவட்கு.”

இதில், பிரிவுணர்ச்சியினாலேதானே நாயகியின் வட்டமாகிய காரியம் மோதிரம் வளையாயிற்றென்பதனால் விளங்கிற்று. காரியம் பிறத்தல் விஷயம்.

(7) மிகைவுயர்வுநவீற்சி

அஃதாவது, காரியத்தை முன்னும் காரணத்தைப் பின்னும் நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ வணங்கியிறை யின்சொல் வழக்குமுனம் பேதைக்
குணக்கட னீங்கீற் றுளத்த.”

இதில், காரண காரியங்களின் முன்பின் நிகழ்தலாகிய முறையில், முறைபிறழ்வு ஆரோபிக்கப்பட்டது. இறுதிக்கண் நின்ற மூன்றலங்காரங்களுங் காரியவிரைவைச் சொல்வனவாம்.

கசு. ஒப்புமைக்கூட்டவணி

அஃதாவது, வருணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயினும் அவருணியங்களாகிய பல பொருள்களையாயினும் பொதுவாகிய ஒரு தருமத்தில் முடித்தலாம். இதனை வடநூலார் துலையோகிதாலங்கார மென்பர்.

(1) புனைவுளியோப்புமைக்கூட்டம்

உ - ம் : “ மாமதிதோன் றக்கணவர்த் தீர்ந்தமட வார்முகமும்
தாமரைப்பூ வஞ்சேர்ந் தன.”

இதில், சந்திரோதய வர்ணனையிற் சேர்ந்த தாமரைக்கும், பிரிவுற்ற மாதர் முகங்களுக்கும், வாடுதலாகிய ஒரு தருமத்தில் முடிவுசெய்தது காண்க.

(2) புனைவிலியோப்புமைக்கூட்டம்

உ - ம் : “ தீதில் கழைச்சாறந் தென்னமுத முங்கசக்கும்
கோணையின் சொல்லுணர்ந்தார்த் து.”

இதில், வசனமாதிரிய வருணனையில் அவருணியங் ஈளாகிய கழைச்சாறு முதலியவைகளுக்குக் கசப்பாகிய ஒரு குணத்திலே முடிவுசெய்தது காண்க.

அன்றிபும், உறவினரிடத்தும் பகையினரிடத்துஞ் சமனாக நடந்ததகாச் செல்லுதலும் ஓர் ஒப்புமைக் கூட்டம்.

உ - ம் : “வீரமிகு மன்னனிவன் விட்டார்க்கு நடடார்க்கும் தாரணியி னுக்கினனந் தல்.”

இதில், நடடவார்க்கு நந்தல் ஆக்கம்; விட்டவார்க்கு நந்தல் கேடு.

உ - ம் : “விரும்பி வளர்ப்போர்க்கும் வெட்டுதல்செய் வோர்க்கும் தரும்வேம்பு வெங்கசப்பைத் தான்.”

இன்னும், உயர்வாகிய பொருள்களோடு கூட்டிச் செல்லதும் அது.

உ - ம் : “ஈடுநர்கள் கற்பகமு மின்கதிர்ச்சிந் தாமணியும் மேகமும்ன் னுலீய மே.”

கரு. விளக்கணி

அஃதாவது, வருணியங்களும் அவருணியங்களும் ஒரு தருமத்தில் முடிதலாம். இதனை வடநூலார் தீபகாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ஆகபத்தாற் றூரி யனும்பிரகா பத்தினுல் மேதசுவேந் தும்விளங்கு மே.”

இதில், சூரியனும் வேந்தனும் விளங்குதலாகிய ஒரு தருமத்தில் முடிந்தன.

ககா. பின்வரு விளக்கணி

அஃதாவது, முன் வாக்கியத்தில் வந்த விளக்கச் சொல்லேனும் பொருளேனுஞ் சொல்லும் பொருளு மேனும் பின் வாக்கியங்களிலும் வருதலாம். இதனை வடநூலார் ஆவர்த்தீபகாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1) சொற்பின்வருவிளக்கு

உ - ம் : “மாராமுழங் கம்பெய்யு மாண்கணமுங் கம்பெய்யும் வீரனின்ற வாரா விடின.”

(2) பொருட்பின்வருவிளக்கு

உ - ம் : “அலிழ்ந்தன தோன்றி யலாந்தன காயா நெகிழ்ந்தன நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்திதழ் விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவினை கொண்டனசெங் காந்தள் குலை.”

(3) சொற்பொருட்பின்வருவிளக்கு

உ - ம் : “மகிழ்ந்த நெடுஞ்சா தகமகிழ்ந்த தோகை புகழ்ந்திடுகார் வானெழுந்த போது.”

ககா. தொடர்முழுதுவமையணி

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தர்மத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதி வஸ்தூடமாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) நிகர்தொடர்முழுதுவமை

உ - ம் : “தாபத்தி னுல்விளங்கும் வெய்யோன் தாபநீளீன் சாபத்தி னுல்விளங்குந் தான்.”

(2) முரண்டோடர்முழுதுவமை

உ-ம்: “கற்றே னருமைகற்றே னேயறியும் வந்திமகப்
பெற்றே னருமையறியாள்.”

இதில், கற்றேனை அறியுமென்றதற்கு, மலய அறியாள் என்பதால் நேரன்றும் பெற்றவனே அறிவாரென்பது உபமானமாம்.

சொற்பொருட் பின்வரு விளக்கிற்கும் இதற்கும் வேற்றுமை: அதில் வருணியங்களாவது அவருணியங்களாவது சொல்லப்படும்; இதில், அவ்விரண்டுந் சொல்லப்படும்.

கஅ. எடுத்துக்காட்டுவமையணி

அஃதாவது, பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைக் காட்டுதலாம். பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவமாவது, சுபாவத்திலே பின்னங்களாயிருந்தாலும் ஒன்றற்கொன் றுண்டாகிய ஒப்புமையினால் அபின்னங்களாகிய உபமானோபமேயங்களூடைய தருமங்களை இரண்டு வாக்கியங்களிலே தனித்தனி சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் திருஷ்டாந்தாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) நீகரேடுத்துக்காட்டுவமை

உ-ம்: “அண்ணனி யேகீர்த்தி மானம் புலிதானே
வண்ணவுல கிற்காந்தி மான்.”

இதில், கீர்த்திக்கும் காந்திக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவஞ் சொல்லப்பட்டது.

உ-ம்: “அகா முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.”

இதுவும் அது.

(2) முரணேடுத்துக்காட்டுவமை

உ-ம்: “மன்னவநின் நெஞ்சிற் சினந்தோன்ற மானிலத்தில்
ஒன்னலர்தங் கட்ட மொழிந்ததால்—பன்னின்
எதனாவும் வெய்யோ னுதயவெற்பெய் தானே
அதனாவு மேவுமே யல்.”

இதில், தோன்ற ஒழிந்தது என்றதற்கு, எய்தாரினு மேவும் என்னும் பகைப்பொருளால் தோன்று சின்ற, சூரியன் அடைந்தால் இருள் நீங்கும் என்பது ஒப்பாதல் காண்க.

கக. காட்சியணி

இதனை வடநூலார் நிதர்சனாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) வாக்கியப்பொருட்காட்சி

அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியத்தை ஆரோபித்தல்.

உ-ம்: “முறைகெழு வள்ளற்கு முனிவின்மை திங்கட
கறைகனங்க மில்லாமை யாம்.”

இதில், கோபமில்லாமையில் கனங்கமில்லாமை ஆரோபிக்கப்பட்டது.

(2) பதப்பொருட்காட்சி

அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களுள் ஒன்றில் ஒன்றானது தருமத்தை ஆரோபித்தல்.

உ-ம்: “குவளை மலரழகைக் கொண்டனசீ ராய்ந்து
கலினுயிளர் தோகாயின் கண்.”

எனவும்,

“மருத்தகுகோ தாய்கின் வதனத் கொளியைத்
தரித்துளதா லொண்சீர்ச் சசி.”

எனவும் வரும்.

இவற்றுள் முறையே உபமேயத்தில் உபமான தரும்
மும், உபமானத்தில் உபமேய தரும்மும் ஆரோபிக்கப்
பட்டன.

(3) பொருட்காட்சி

அல்தாவது, தன் செய்கையினால் நற்பொருளையா
யினுந் தீப்பொருளையாயினுந் தெரிவித்தல்.

உ - ம் : “ஆசவனற் செல்வந் தனக்குப் பலனடுத்தோர்க்
கீத வெனல்விளக்கா நின்றெழீஇந்—தாதொடுதீன்
மல்கு நமல மலர்க்கொருதன் காந்திவனம்
கல்குகின்றான் பேருலகில் நன்கு.”

இது நற்பொருட்காட்சி.

“அற்பனுயர் வாயிடத்தை யண்டினுங்கீழ் வீழ்வகலால்
நிற்பதிலை யென்னு நெறிவினக்கி—வெற்பின்
சிகாமுறு கீர்த்திலை தென்றலிற்றாக் குண்டு
மிகநடுங்கிக் கீழே விழும்.”

இது தீப்பொருட்காட்சி.

“வெண்மதிதோன் றத்திமிரம் வேந்தன் பகையழிதல்
உண்மையெனல் காட்டிற் றெழிந்து.”

இதுவும் அது.

வேந்தன் என்பது சந்திரனுக்கும் அரசனுக்கும்
சிலைடை.

உ. வேற்றுமையணி

அல்தாவது, உபமாரோபமேயங்களில் யாதேனும்
ஒன்றை விசேடமுடைந்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை
வடதூலார் வியதிரேகாலங்கார மென்பார்.

உ - ம் : “மல்தோன் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மல்தோன்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.”

இதில், உபமேயமாகிய கச்சிக்கு அகிகஞ் சொல்
லப்பட்டது.

உ - ம் : “நறைமலர்த்தார்க் கூந்தலுடை நாரி முகமும்
நறைமதியு நேரொக்கு மேனு—முறைதெரியின்
மாலிருளை யாக்கு மடந்தைமுகம் பூசலத்தில்
மாலிருளைப் போக்கு மதி.”

இதில், உபமானமாகிய மதிக்கு மாலிருள் போக்கு
தல் அகிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. மால் - மயக்கமும்,
பெருமையும்.

உக. உடனிகழ்ச்சியணி

அல்தாவது, கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்
தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் சகோக்தி
யலங்கார மென்பார்; தண்டியாசிரியர் புணர்நிலை யென்பார்.

உ - ம் : “இகந்த பகைவ ரினத்தொடுவேல் வேந்தே
திகந்த மடைந்ததுகின் சீர்.”

என வரும்.

இதற்கு ஒடு ஒடு என்னும் முன்றும்வெற்றுமை
யுடைய வரும்.

22. இன்மைவிற்பியணி

அஃதாவது, யாதேனும் ஒன்றன் இல்லாமையால் வருணியத்தை உயர்வு அடைவதாகவேனுந் தாழ்வு அடைவதாகவேனுந் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் வினோக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “மறங்கொள் கொடியோரி லாமையினெம் மன்னு
சிறந்துள தன் பேரவைசீர் சேர்ந்த.”

இதில், தீய ரில்லாமையால் சபைக்கு உயர்வு சொல்லப்பட்டது.

உ-ம்: “புகழ்க்குரியன் கற்றோ நெனினும் புவியில்
இகழ்க்குரியன் சாந்தமில் னேல்.”

இதில், சாந்தமில்லாணயால் கற்றோனுக்குத் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.

23. சுருங்கச்சொல்லணி

அஃதாவது, அடைமொழி யொப்புமையாற்றலால் அல்பொருட்டுசெய்தி நின்றபு புகழ்பொருட் செய்தியைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் சமாசோக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக்
கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்து
சந்தச் சிங்கச் தனையடுத்த
தக்க வரலின் வலிசார்ந்து
முந்தைக் கொடியீ னந்திலவன்
முனிவ ராகும் பகைவெல்லக்
கந்தப் பகழி பல்வேழக்
கருப்புச் சிலையிற் ரொடுத்தனனும்.”

இதில், வருணிக்கப்படுகின்ற மன்மத விருத்தாந்தத்தில் அவருணியமாகிய கோசாரபலம் பார்த்துப் போர்க்குச் செல்லும் அரசர் விருத்தாந்தக் கோன்றிற்று. இது சிலையை நினைவுநாம்.

உ-ம்: “கொந்தார் குழல்சரியக் கோல முகம்வியர்ப்பச்
சந்தார் திகிலைத் தனமசையப்—பந்தேரீ
செற்றிடையா னார்வமொடு தீண்டிலின யாடுதற்கு
நற்றவமென் செய்தாய் நவில்.”

இதில், பந்தின் சமாசாரம் வருணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்க விபரீதப் புணர்ச்சியில் இச்சையுடைய நாயகன் செய்தி கோன்றிற்று. இது பொது அடை.

24. சுருத்துடையடையணி

அஃதாவது, அசிப்பிராயத்தோடு கூடிய விநேசுணைக்கைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் பரிசுராலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “இங்கன் முடிசேர் சிவனுமது தாபத்தை
இங்ககற்றி யாங்க வினிது.”

இதில், திங்கன்முடிசேர் என்னும் அடைமொழி தாபத்தை நீக்கவல்லன் என்னும் கருத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றது.

உ-ம்: “நெடுங்கோலச் சென்னியிசை கீர்கொளர னேரும்
கொடுங்காமத் தீயையலிக்கும்.”

இதுவும் அது.

“வானான் மகவரிந் தூட்டவல் வேனல்லன் மாதுசொன்ன
குளா வினமை துருக்கவல் வேனல்லன் தொண்டுசெய்து
நானாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் வேனல்ல னுனிளிச்சென்
றானாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.”

இதில், விசேஷணங்கள் வாக்கியரூபமா யிருக்கின்றன. சிவசுந்திராண்டருமல்லேன், திருநீலகண்டருமல்லேன், கண்ணப்பருமல்லேன் என்பதாம்.

2௫. கருத்துடையடைகோரியணி

அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தினால் வாய் விசேஷியத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் பரிகராயத் திராலங்கார மென்பார்.

உ-ம்: “முக்கணையே பன்புடையார் மும்மலரீங் கப்பார்க்கத் தக்கவனென் றென்னெஞ்சே சார்.”

இதில், முக்கணையினன்னும் விசேஷியம் ஆனவ முதலிய மும்மலங்கலையும் நீக்கவல்லினன்னும் கருத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றது.

“சீர்த்தின் புசுக்க றற்குச் சேடனு மெழுதற் கந்தக் கார்த்தவீ ரியனும் வேந்துங் கரிசறு நலத்தி னேடு பார்த்திற் கமரர் கோனும் வல்லரல் வதுபாண் வண்டர் ஆர்த்திதி தாரோ யேனோக் காவது தானென் னுண்டோ.”

இதில், விசேஷியங்கள் வாக்கியரூபமாக வந்தன.

2௬. பல்பொருட்சொற்றொடரணி

அஃதாவது, பல பொருள்களைத் தருதற்குரிய சொற்றொடர் புனர்த்துக் கூறுதலாம். இதனை வடதூலார் சிலேஷாலங்கார மென்பார். இவ்வணி மூன்று வகைப் படும்.

(1) புனைவுரிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: “மணிமுடிமேற் கொண்டுவகை மாட்சிபெறத் தாங்கி அணிநற் பொறிநிறஞ்சேர்ந் தாரும்—பணியிறைமை

மிக்கபுகழ் நீளியே மேவுக. வத்திறைக்குத் தக்கவல்லிற் சேர்நாரி தான்.”

இது திருமாலுக்கும் அனந்தனுக்குத் சிலேடை. அவ்விரண்டும் வருணியங்களாம்.

(2) புனைவிலிப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: “செருட்டுங் கலைபலவுஞ் சேர்ந்த மதியை மருட்டு முகத்தினனம் மான்.”

இது சந்திரானுக்கும் புத்திச்சூஞ் சிலேடை. அவ்விரண்டும் அவருணியம்.

(3) இருமைப் பல்பொருட் சொற்றொடர்

உ-ம்: “வர்க்கதிர் வான்கொடே யீர்வர் வீக்கிமெய் வேர்க்கவங் கெடுத்தாராய் வீழ்த்தி யெற்றவர் குர்க்கரும் பகட்டினுற் றவைப்பித் தார்ப்பரால் போர்க்கனம் புகுந்துபோர் புரிந்த மன்னரே.”

இதில், நெற்போர் பழித்தல் வருணியம்; அமர் செய்தல் அவருணியம்.

2௭. புனைவிலி புகழ்ச்சியணி

அஃதாவது, அவருணியத்தை வருணிக்க அதனது சம்பந்தத்தால் வருணியப் தொன்றுதலாம். இதனை வட தூலார் அப்பிரஸ்துத பிரசம்சாலங்கார மென்பார். இவ்வணி ஐந்துவகைப்படும்.

(1) ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அஃதாவது, அவருணியத்தின் ஒப்புமையில் பந்தத்தினால் வருணியத் தொன்றுதல்.

உ - ம் : “மேதகுசீர்க் காரையன்றி வேறென் றையுமிரவாச் சாதகமே புள்ளிற் றலை.”

இதில், அவருணியமாகிய சாதகப்புள் வருணிகையிற் அதுக்கு ஒப்பாகிய ஒரு மன்னனைச் சீசர்ந்து பிறரை யாசியாத மானியின் செய்தியாகிய வருணியந் தோன்றிற்று.

(2) பொதுப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அல்தாவது, அவருணியமாகிய பொதுப் பொருளால் வருணியமாகிய சிறப்புப் பொருள் தோன்றுதல்.

உ - ம் : “மைந்தகேள் கல்வி வளமுணரா மாந்தரெல்லாம் அந்தகரே யாவ ராவர்வடிவில்—சந்தம் தவழ்திரைக னார்த்தெழுமூந் தண்கடல்கும் வைவத் தவிழ்முருக்கம் பூவினிற் றாம்.”

இதில், தந்தை விளையாட்டுச் சிந்தையையுடைய மைந்தற்கு அறிவு கொளுத்தலாகிய சிறப்புப் பொருள் தோன்றப் பொதுப்பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(3) சிறப்புப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அல்தாவது, அவருணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் வருணியமாகிய பொதுப்பொருள் தோன்றுதல்.

உ - ம் : “மன்னு மிருகமதைத் தாங்கு மதிகளங்கள் என்னும் பெயர்கொண் டிழிவுற்றான்—பன்மிருகக் கூட்டங்கொல் சீயமிடல் கொண்டிருக ராசனெனப் பீட்டினெடு கொண்டகொரு பேர்.”

இதில், கொடியவன் புகழடைவான், மெல்லியன் புகழடையா என்கிற பொதுப்பொருள் தோன்றச் சிறப்புப் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

(4) காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அல்தாவது, அவருணியமாகிய காரணத்தால் வருணியமாகிய காரியந் தோன்றுதல்.

உ - ம் : “ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண னுந்தியந் தாமரை வந்தோன் முழுமதிக்க ளையு ணிறைந்தபே ரழகை மொண்டுகொண் டரிபாந் தகன்ற மழைமதர் றெடுங்கட் டமயந்தி வதனம் வகுத்தனன்.”

இதில், காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினால் உயர்வுடைய முகத்தழகாகிய காரியந் தோன்றிற்று.

(5) காரியப் புனைவிலி புகழ்ச்சி

அல்தாவது, அவருணியமாகிய காரியத்தால் வருணியமாகிய காரணந் தோன்றுதல்.

உ - ம் : “மருக்கம்பூங் கோதை மடநடையைக் காணில் செருக்கடையா தன்னத் திரள்.”

இதில், செருக்கடையாமையாகிய காரியத்தினாலே மெல்லிய நடையழகாகிய காரணந் தோன்றிற்று.

உஅ. புனைவுளி விளைவணி

அல்தாவது, சொல்லப்பட்ட ஒரு வருணியத்தினால் சாந்தமாகிய மட்டுறாந் வருணியந் தோன்றுதலால், இதனை வடதூலார் பிரஸ்துதாங்குராலங்கார டென்பார்.

உ - ம் : “அம்புயாந் போதிந்ர்ப்ப வஞ்சிற்றவண் டேகொடுமுள் பம்புகைகை யாலென் பயன்.”

இதில், தடாகக் கரையில் தலைவனுடன் விளையத் தலைவி சொல்லிய வருணியமாகிய வண்டின் சமாசாரத்தினால் மனோகாமாகிய அவளை விட்டு அச்சமுறுத்தும் பரத்தைபாற் செல்லுந் தலைவன் நிகதையாகிய மற்றொரு வருணியந் தோன்றிற்று.

உக. பிறிதவவிர்சியணி

இதனை வடநாலார் பரியாயோக்தாலங்கார மென்பார். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) கருதிய பொருளை அதற்குரிய விதத்தாற் கூறாது மற்றொரு விதத்தாற் கூறுதல்.

உ - ம் : “இராசு மனைவிமூலக் கிழ்பயனைச் செய்தோற் பரவுகநீ நெஞ்சே பணிந்து.”

இதில், வாசுதேவனை இராசுவை வென்றவன் என்னுது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதோராற்றாற் கூறினார்.

(2) கபடத்தினால் தன்னு லிச்சிக்கப்பட்டதைச் சாதித்தல்.

உ - ம் : “மின்னிகரா மாதே விரைச்சார் துடன்புணர்ந்து
நின்னிகரா மாதலிங்க ணின்றருணீ—தன்னிகராம்
செந்தீ வரமலருஞ் செங்காத்தட் போதுடனே
இந்தீ வாங்கொணர்வல் யான்.”

இதில், தலைவியைத் தலைவனிடத்து விட்ட தொழி மலர்க்குப் போகலாகிய கபடத்தினால் அவ்விருவரும் எண்ணப்படி நடந்தலாகிய தன்னிட்டத்தைச் சாதித்தாள்.

ங். வஞ்சப்புழ்ச்சியணி

இதனை வடநாலார் வியாஜஸ்துதியலங்காரமென்பார். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பழிப்பினும் புகழ்ச்சி தோன்றல். அப்புகழ்ச்சி பழிக்கப்பட்ட பொருட்கேயாகியும், பிறிதொன்றற்காகியும் வரும்.

உ - ம் : “பேசுகொலை யாதிப் பெரும்பா தகர்தமையும்
தேசமிசு வானுலகிற் சேர்க்கின்றாய்—வீசுதிரை
பின்னியெழு மோதை பெரிதுயபா கோதியே
நின்னறிவென் னென்பே னியான்.”

இதில், விவேகமில்லை யென்னும் நிகதையாற் பெரியோரைப்போல மகா பாதகரைபுஞ் சவர்க்கமடைவித்தலாகிய மகிமை தோன்றிற்று.

“அன்றிலங்கை யெரித்ததூங் கெங்கெனவி ராவணன்பே
ரவையோர் கேட்ப
நன்றியிலிந் திரசித்து வென்பவறற் பிணிப்புண்டு
நண்ணி னானிங்
கென்றிறைவ னடிபரவும் வானார்க ளவனைநனி
யிகழ்ந்த யோத
ஒன்றியவச் சத்தினிரிந் தொளித்தலிட மங்கதன்யா
னுணரே னென்றான்.”

இதில், அதும நிகதையால் மற்றை வானரர்களுக் குப் புகழ்ச்சி தோன்றிற்று.

(2) புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத தோன்றல். இதுவும் அப்பொருட்கே யாகியும், மற்றொரு பொருட்காகியும் வரும்.

“எந்தாகத் தூதர சன்புடை யேகி யினங்கொடிநீ
அற்கா ரனகம் குலையமெய் வேர்வை யரும்பவந்தோ
பற்கா யமுநகத் தூறு நனியுறப் பட்டுநொந்தாய்
நிற்கா முறைசெய்கை மாறுமுண் டோலிந்த நீணிலத்தே.”

இதில், நொந்தாய் என்னும் புகழ்ச்சியால் எனக் காக அன்று நீ புணர்தற்குப் போயினையென்னும் நிரந்தை தோன்றிற்று.

“இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல
தருகிழலுந் தண்ணீரும் பல்லும்—ஒருவர்
படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேல்
துடைத்தனவே யன்றோ துயர்.”

இதில், மான் புகழ்ச்சியால் அரசர் சேவையில் வருந்தியதன் நிரந்தை தோன்றிற்று.

(3) புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சி தோன்றல்

உ-ம்: “சீரார்ந் திலகுசிறைச் செந்தார்ப் பசுக்கிள்ளை
வாரார் முலையாய்சின் வாயிதழ்க்கு—கேராகும்
கொல்வைக் கனிதுகர்தற் குத்தவமென் செய்ததோ
செவ்வைத் திறத்திற் றெறிந்தா.”

இதில், கிள்ளைப் புகழ்ச்சியால் வாயிதழின் அழகு தோன்றிற்று.

௩௧. வஞ்சப்பழிப்பணி

அஃதாவது, சிந்தைநினைவு நிரந்தை தோன்றுதலாம்.

இதனை வடதூலார் வியாஜநிந்தாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதா விட்ட துமருந் தவறிலர்

சிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்கு,
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னு
இறையே தவறுடை யான்.”

இதில், இறைவன் சிந்தையால் தீர்ச்செய்கையுடைய மற்ற்ருருவர் சிந்தை தோன்றிற்று.

௩.2. எதிர்மறைபணி

அஃதாவது, ஒழிப்பணிக்கு வேறுகூடும் கேட் போரை மகிழ்விப்பதாகியும் இருக்கின்ற மறுப்பைச் சொல்லுதலாம். [இது மறுக்கமட்டுஞ் செய்யும். ஒழிப்பணி ஆரோபித்தற்பொருட்டு மறுக்கும்.] இதனை வடதூலார் ஆசேஷபாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூலகைப்பதும்.

(1) தன்னுற் சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒரு நிமித்தத்தினால் மறுத்தல்.

உ-ம்: “ஒண்கதிர்த் திங்காணி யுன்வடிவை யிங்கெமக்குக்
கண்களிகூ ரக்கடிது காட்டுவாய்—வண்கவின்கர்
பூண்டாங்கு கொங்கையுடைப் பூவைமுக முண்டதனல்
வேண்டாம்போ வெற்றடித்த வீண்.”

இதில், தான் விரும்பிய சந்திர தரிசனத்தை முகமிருக்கையால் வீணென்று மறுத்தது காண்க.

(2) மறுப்புத் தான் தள்ளுண்டு மற்ற்ருரு பொருளைத் தோன்றச் செய்தல்.

உ-ம்: “தண்ணூ வுண்டளிக்குத் தாமமணி திண்டிறற்றோள்
அண்ணலே யான்றுதி யல்லென்காண்—வண்ணமிது
வேயெனுந்தோ னாண்மெய் விரகதா பம்வடவைத்
தீயெனவே தோன்றும் செறிந்தா.”

இதில், அல்லேனென்னும் மறை தள்ளுண்டு, கூட்டுதற்குத் தக்க வஞ்சச்சொல்லை நீக்கி உண்மை கூறு வேலார் தன்மையைக் காட்டிக்கொண்டு விரைந்து வந்து அவனைக் காப்பாற்றென்னும் மற்றொரு பொருளிடத் தோற்றிற் றா.

(3) உடன்பாட்டுச் சொல்லான் மறுப்பைக் காட்டுதல்.

உ - ம் : “ விளைபொருண்மே லண்ணல் விருப்புளையே ள்ண்டெம்
கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே—விளைதேன்
புடையுறு பூந்தார்ப் புனைகழலாய் போக்குக்
கிடையுறு வாராம லேகு.”

இதில், ஏகு என்னும், உடன்பாட்டுச் சொல்லாற் போசெல் என்னும் மறுப்பு சுற்றத்தழகையாற் குறிக்கப்பட்ட தலைவி பிறக்குமென்பதைக் கொண்டு காட்டப்பட்டது.

௩௩. முரண்விளைந்தழிவணி

அஃதாவது, ஓரிடத்து உள்ளனவுங் காரியகாரணங்கள் ஆகாதனவுமாகிய இரண்டு தருமங்களுக்கு மேன்மேலுந் தோன்றி அழியும் பகைமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் வீரோதாபாசாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ சந்தமில் வாயுறினுஞ் சந்த முடையனவே
கொந்தலிழ்தார்ப் பாவை குயம்.”

இதில், சந்தமில்லனவற்றைச் சந்தமுடையனமேயா மென்னும் பகைமை அழகுடையன என்னும் பொருளால் அழிந்தது.

௩௪. பிற்தாராய்ச்சியணி

இதனை வடதூலார் விபாவநாலங்கார மென்பர். இவ்வணி அழுவகைப்படும்.

(1) உலகநி காரண மில்லாதி சூப்பக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

இதுவே பொதுவிதியுமாம்.

உ - ம் : “ கடையாமே கூர்த்த கருநெழங்கண் டேடிப்
படையாமே யேய்த்ததனம் பாவாய்—கடைநெடியக்
கோட்டாமே கோடும் புருவம் குலிகச்சே
றுட்டாமே சேர்ந்த வடி.”

இதில், கடைதல் முதலிய பிரசித்தகாரண மில்லாமல் கூர்மையாதல் முதலிய காரியஞ் சொல்லப்பட்டன. இவற்றிற்கு இயல்பென்னும் பிறிதோர் காரணம் ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

(2) காரணத்தினது தருமமாவது சம்பந்தமாவது குறைவாக இருப்பக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் :

“ திண்மையுங் கூர்மையு மில்லாக் கணைகளைச் சிந்தபுவன்
கண்மையின் மூவுல கங்கனும் பென்றவக் காமனிகல்
உண்மை யுணர்ந்து மொருநீ மறத்திடி ளெண்ணொடிதன்
பெண்மையென் பாடி படும்புக லாயெம் பெருந்தகையே.”

இதில், வெல்லுதற்கு ஏதுவாகிய அம்பிலே திண்மைபுங் கூர்மையுங் குறைவாம்.

(3) காரியம் பிறத்தற்குத் தடைபுளதாகவும் அது பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ அடுத்த கின்பிர தாப வருக்கனிர்
உடுத்த பார்மிசை மன்னவ வெண்குடை
விடுத்த வேந்தரை விட்டுவி டாதுமேல்
எடுத்த வேந்த ரினத்தைக் கண்டுமே .”

இதில், பிரதிபந்தமான குடை இருப்பவஞ் சூதலாகிய காரியம் பிறந்தது.

(4) காரணமல்லாத மற்றொன்று காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ வழுவாத மானிவன்பால் வண்சங்கி னின்றும்
எழுமேநல் யாழி னிசை .”

(5) பகையாகிய காரணத்தினின்றுங் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ சீர்தரு சோமன் பொழிசீ தளக்கதீர்கள்
சோர்தரவெம் மாதைச் கடும் .”

(6) காரியத்தினின்றும் காரணம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ மற்றபெறுவள் னாலுதித்த தேர்பெறுவின் வண்கையெ
கற்பகத்திற் சீர்ப்பாற் கடல் .” [னும்

இதில், சீர்ப்பாற்கடல் என்பது கீர்த்தியாகிய பாற்கடல்.

உரு. காரணவாராய்ச்சியணி

அஃதாவது, குறைவில்லாத காரணமிருந்துங் காரியம் பிறவாற்றையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் விசேடோக்தியலங்கார மென்பார்.

உ - ம் : “ இறைமத்தைநீ தீப மெரிவரு நின்றுங்
குறைவிலது நேயமென்றே கூறு .”

இதில், விளக்காகிய காரணமிருந்துங் காரியம் பிறவாமை காண்க. நேயமென்பது தைலமும் அதுராகமுமாம்.

உசு. கூடாமையணி

அஃதாவது, ஒரு காரியம் பிறத்தலை அருமை யுடைத்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் அசம்பவாலங்கார மென்பார்.

உ - ம் : “ அடுக்கையோர் கையினு லாயச் சிறுவன்
எடுக்குமென யாரறிவா ரிங்கு .”

இதில், இடைக்குலச் சிறுவனுக்கு மலையெடுத்தலாகிய காரியம் அரிதாகச் சொல்லப்பட்டது. கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்த கண்ணனை நோக்கி இந்திரன் இவ்வாறு கூறினான்.

உசு. தொடர்பின்மையணி

இதனை வடதூலார் அசங்கதியலங்கார மென்பார். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) காரணம் ஓரிடத்திருப்பக் காரியம் மற்றொரிடத்துப் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ வேறொரு மாதர்மேல் வேந்த னகததியால்
ஊழ்தர விம்மா சூயிர்வாடும்—கூறின
இருவரே மெய்வடி வினேந்தியை நல்வார்
ஒருவரே தம்மி லுயிர் .”

இதில், உற்று செய்தலாகிய காரணம் ஓரிடத் திருப்ப வாடுதலாகிய காரணம் ஓரிடத்துப் பிறந்தது.

“தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வற்கெனவ
மாயுமே மற்றொரு வன்.”

இதுவும் அது.

(2) ஓரிடத்திற் செய்தற்குரியதை மற்றோரிடத் திற் செய்தல்.

உ - ம் : “கங்கணங்கண் ணிற்றிலகங் கையிற் றரித்தனர்சீர்
தங்கிறையென் னூர்மடவார் தாம்.”

இதில், கங்கணமென்பது கடகமும் நீர்த்துளியு மாம். திலகமென்பது திலோதகமும் பொட்டுமாம்.

(ii) ஒன்றைச் செய்யத்தொடங்கி அதற்குப் பகை யாகிய மற்றொன்றைச் செய்தல்.

உ - ம் : “கண்ணன் மயலகற்றக் காமருருக் கொண்டதனால்
பண்ணுமான் மாதர் பலர்க்கு.”

௩.அ. தகுதியின்மையணி

இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். இவ் வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பொருந்துதற்குத் தகுதியில்லாத பொருள் களுக்குப் பொருத்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் காலைலே
என்பேதை செல்லற்கிசைந்தனே—மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போம்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.”

இதில், பேதையது மெல்லிய உருவத்திற்கும் பாலில வெப்பத்திற்கும் பொருத்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2) ஒரு காரணத்தில் பகைக்குணமுடைய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “மருவெறுழந் கோன்கரிய வாள்வெண் புகழைத்
தருமா லலகற் தனில்.”

(3) ஒரு காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி,

உ - ம் : “எலியுணவிற் றென்றாகப் பெட்டிகறித் தாயிற்
றெலியாவிற் குத்தா னுடை.”

என இஷ்டத்தை அடையாது அந்ஷ்டத்தை அடை தலும்,

“பாவை மலர்க்குடைபற் பற்றுதற்கு வாரிசுத்தை
வாலியில்வைத் தன்னோ வளர்க்கின்றாய்—மேவுகல்
இவ்வுலகு செய்நன்றி யெண்ணுது கின்வகைச்
செவ்வியது வெளவல் செய்யும்.”

என மலர்க்குடைபற் தான் பெறுதலும் அது தன் முகவொளியை அபகரித்தலுமாய் இஷ்டத்தையும் அந்ஷ்டத்தையும் அடைதலும்,

“இலகு மதிகளங்க மேந்திழையாய் நீத்தற்
குலகிழை தானனமா யற்றும்—திலகமென்பேர்
சேர்களைக் மேபெற்றான் பேதையரைச் சேர்ந்தக்கால்
யார்களங்கி யாகா யறை.”

எனக் களங்கம் ஒழித்தலாகிய இஷ்டத்தை அடையாமை யும் ஆகிய இம்மூன்று வகையாலும் வருந்த.

நக. தகுதியணி

இதனை வடநூலார் சமாலங்கார மென்பார். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) தகுதியாகிய இரண்டு பொருள்களுக்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: “இந்தத் தரளவட மேந்திழைநின் கொங்கைகளில் சந்தமுறச் சேர்தல் தரும்.”

(2) காரியத்தை அதன் காரணத்தோடொத்த செய்கைபுள்ளதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: “காணந் தனிஹித்தக் காணந் தலைமுழித்திட னேஞ்செய் தீயி னுதிக்கபுகை — காணும் எழிலி யருவாகி யீர்ப்புணைப் பெய்தத் தழிலை யவித்தல் தரும்.”

(3) வீரும்பத்தகாததை யடையாமல் வீரும்பாப் பட்டதையே யடைதல்.

உ-ம்:

“பொற்கொடிநீர் சின்று புரிதவத்தாற் கஞ்சமலர் சொற்கலினின் தாளுருவாய்த் தோன்றியே — நற்கதியைச் சேர்வுற் றனவுலகிற் செய்யதவ நற்கதியைச் சார்விக்கு மென்பதுமெய் தான்.”

இதில், நற்கதி - புண்ணிய லோகமுந் நல்ல கடையுமார்.

“நந்தலுறு தீவினையெய் யெலென்று காண்மறைதேர் அந்தணன்பல் காணன் கறைத்துமவன் — மைந்தணனி நந்தலுறு தீவினையை காடோறுஞ் செய்துமொரு தந்தை யரைகடவான் றான்.”

இதில், எதிர்மறையால் அறிஷ்டந் தோன்றினும் அக்கணிகாரிய மென்னும் பொருளால் இஷ்டம் அடைதலேயாம்.

“மாதர்சுவர்க் கத்துகசை வைத்தமர்செய் வேந்தடைந்தான் மாதர்சுவர்க் கத்தினையே மாண்டு.”

இதில், அறிஷ்டந் தோன்றினுஞ் சிலேடையால் இஷ்டம் அடைதலேயாம்.

சு. வீயப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பயனைக் கருதி அதற்கும் பறையாகிய முயற்சியைச் செய்தல். இதனை வடநூலார் விசித்திராலங்கார மென்பார்.

உ-ம்: “ஓதந் திறத்தி லுயர்ந்தோர்க டாழ்குவரெப் போதுமுயர் வெய்தற் பொருட்டு.”

என வரும்.

சுக. பெருமையணி

இதனை வடநூலார் அதிகாலங்கார மென்பார். இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) பெரிய ஆதாரத்தினும் ஆதேயத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: “உலக முழுதடங்கு மாலிசம்பி லுன்றன் அலகில் குண்டடங்கா வாம்.”

(2) பெரிய ஆதேயத்தினும் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: மண்சி ருலகெவ் வளவுபெரு மைத்தனவில் உன்சீ சடங்கியுள்.

சஉ. சீறுமையணி

அல்தாவது, அற்பமாகிய ஆதேயத்தினும் ஆதாரத்தை மிக அற்பமாகச் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் அல்பாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "விரலாழி கைவளையம் லட்டினி யார்த்த வாவாழிக் கென்செயமெம் மாது."

ஆதாரம் - இடம்.

சங. ஒன்றற்கொன்றுதனியணி

அல்தாவது, ஒன்றற்கொன்று உபகரித்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அந்நியோந்நியாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: "நிங்களிர வால்விளங்குஞ் செப்புக்கிரித் திங்களால் கங்குல் விளங்குமே காண்."

சச. சிறப்புநிலையணி

இதனை வடநூலார் வீசேடாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) பிரசித்தமாகிய ஆதாரம் இல்லாதிருப்ப ஆதேயத்தின் இருப்பைச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "தினகானில் லாமலவன் செய்ய கதிர்கள் இனிதிலங்குந் தீபத் திருந்து."

(2) ஒரு பொருளைப் பல இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "ஆயிழை நல்லா னகம்பற்றமுன் பின்னெங்கும் மேயவெண்க் குத்தோன்றுமே."

(3) அற்ப்காரியஞ் செய்யத்தொடங்கி அருமையாகிய மற்றொரு காரியஞ் செய்தல்.

உ-ம்: "மாட்சியினிற் காண்பேற்கு வள்ளலே உற்பகநற் காட்சியுங்கிட் டிற்பெளிது காண்."

1௫. மற்றதற்காக்கலணி

இதனை வடநூலார் வீயாகாதாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூவகைப்படும்.

(1) ஒரு காரியத்தினது உலகறி காரணத்தை ஒருவன் அதற்குப் பகையாகிய காரியத்திற்குக் காரணமாக்குதல்.

உ-ம்: "உலகைமகிழ் விக்கு முயர்மலர்கொண் டேவேன் உலகை வருத்து முடன்று."

(2) ஒருவன் ஒரு காரியத்திற்குச் சாதாரணமாகக் கொண்ட பொருளை மற்றொருவன் அதற்குப் பகையாகிய காரியத்திற்குச் சாதனமாகக் கொள்ளுதல்.

உ-ம்: "கண்ணாற் கொலப்பட்ட காமணையிக் காரிகையார் கண்ணலுய் லிக்கின்றார் காண்."

(3) ஒரு காரியத்தை உண்டாக்குதற்கு ஒருவரால் உட்கொளப்பட்ட பொருளான் மற்றொருவர் அதன் பகைக் காரியத்தை நன்றாகச் சமர்த்தித்தல்.

உ-ம்: "உலுத்தன் மிழவருமென் றுள்வெருவி நல்கான் சிலத்தென் றொருவ னிகழ்த்த—நலத்திசைகூர் வள்ளலுமல் வச்ச மருவியே நல்குமென விள்ளலுற்றான் மற்றொருவன் மெய்."

சுகா. காரணமாலையணி

அஃதாவது, பின்பின்புக வநுவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வநுவனவற்றைக் காரணங்களாகவேணும் காரியங்களாகவேணும் சொல்லுதல்.

இதனை வடநூலார் காரணமாலா என்பர்.

உ - ம் : “நீதியாற் செல்வ நிகழ்செல்வத் தாற்கொடைமற் றேதுகொடையாற்சீ ஞா.”

இதில், நீதி முதலியன செல்வ முதலியவற்றிற்குக் காரணமாதல் காண்க.

உ - ம் : “படர்நாகம் பாவத்தாற் பாவ மிடியால் மிடியீவி லாமையினு மே.”

இதில், நரகமுதலியன பாவமுதலியவற்றிற்குக் காரியமாதல் காண்க.

சுள. ஒற்றைமணிமாலையணி

அஃதாவது, பின்பின்புக வநுவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வநுவனவற்றை விசேடியங்களாகவேணும் விசேடணங்களாகவேணும் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஏகாவரியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “மன்னிவந்தண் காதனவுங் காதுதோண் மட்டியையுக் தன்னுறுதோள் சாணுத் தொடும்.”

இதில், கண் முதலியன விசேடியம்.

“நிறைவெளியு மதிலியங்கு தினகாணு மவன்கதிர்சேர் நிலவு மன்னேன் குறைவில்பிறப் பிடமாய புனலுமத னதுபித்தக் கூறும் தியும்

அதைநெறியி னாதனிலவி வழங்குபுரு டனுமவற்குப் பிராண னுதி உறைவளியு மதுகொண்மண முறுகிலனு மாமிறையெட் டுருவுட் கொள்வாம்.”

இதில், வெளிமுதலியன விசேடணம்.

சுஅ. மாலையின்க்கணி

அஃதாவது, தீபகத்தைபுடும் ஏகாவரியையுஞ் சேர்த்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் மாலாதீபகாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “மனைக்கு விளக்க மடவான் மடவான் தனக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய காசற் புதல்வர்க்குக் கல்லியே கல்விதனக் கோதிற் புதழ்சா லுணர்வு.”

இதில், எல்லா வாக்கியங்களுக்கும் விளக்கமென்னும் ஒருசொல் முடிபாய் வருதலால் தீபகவிதியும், மடவான் முதலியவற்றை முன்முன்னாக வரும் மனை முதலியவற்றிற்கு விசேடியங்களாகச் சொல்லுதலால் ஏகாவளி விதியும் வந்தன.

சுகா. மேன்மேலுயர்ச்சியணி

அஃதாவது, மேன்மேலும் ஒன்றற்கொன்று உயர் தணத்தாலேனும் இழிகுணத்தாலேனும் உயர்வாதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சாராலங்காரமென்பர்.

உ - ம் : “சென்மதுர மாமதளிற் றெள்ளமுத மேமதுரம் மான்சொலதி னும்மதுர மாம்.”

இஃது உயர்வு.

“ரீரீனு தண்ணிது ரெய்யென்பர் ரெய்யினும்
யாரு, மறிவர் புகைதூட்பம்—தேரின்
நிரப்பிடும்பை யானன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை துழைந்தூ.”

இஃது இழிவு.

ரு. நிரநிறையணி

அஃதாவது, வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்
களுக்குச் சம்பந்தமுள்ளவைகளை அம்முறையே சொல்
லுதலாம். இதனை வடநூலார் யதாசங்கியாலங்காரமென்பர்.

உ - ம் : “நரியலர்க்குந் தன்னிற் பிரியலர்க்கு மெங்கோன்
தெரிதன்பு மின்புஞ் செயும்.”

என வரும்.

ருக. முறையிற்படர்ச்சியணி

அஃதாவது, முறையாக ஒரு பொருள் பல இடங்க
ளிற் சென்றடைதலையேனும் ஒரிடத்திற் பலபொருள்
சென்றடைதலையேனும் சொல்லுதலாம். இதனை வட
நூலார் பரியாயாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “நஞ்சமே நீபண்டை நாளி னதிபதிதன்

நெஞ்சிலிருந் தாங்கதன்பி னீங்கியே—செஞ்சடிவச்
சங்கரனார் கந்தரத்திற் சார்ந்திக் கொடியென்னவாய்த்
தங்குதியிக் காலந் தனில்.”

எனவும்,

“முன்னு ளிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினம்யாம்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசலுமும்
ஆக்காட் கணவன் மனைவியென் றாயின மெண்ணினிணிச்
சின்னாளி லெப்படி யோமன்ன நீயிங்குச் செப்புகவே.”

எனவும் வரும். முறையே காண்க.

ருஉ. மாற்றுக்கியணி

அஃதாவது, இழிவாகிய பொருளைக் கொடுத்து உயர்
வாகிய பொருளை வாங்குதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை
வடநூலார் பரிவிரூத்தியாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “சடாயு கிழவுடம்பைத் தாண்கொடுத்தப் பெற்றான்
கெடாததொரு கிர்த்தி யுடம்பு.”

ருங். ஒழித்துக்காட்டணி

அஃதாவது, ஒருபொருளை ஒரிடத்து இல்லையென
ஒழித்து மற்றொரிடத்து உண்டென்று நியமித்தலாம்.
இதனை வடநூலார் பரிசங்கியாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “சிறைபடுவ புட்குலமே யன்றிநின் றேயத்
திறைவமக் கட்டு ளிலை.”

என வரும்.

“சிந்துகீர் தானையாய் தீத்தொழிலைச் செய்வோர்கள்
அந்தணரோ சின்னாட்டகத்து.”

இதில், ஒழிப்புச் சொல்லானது தொக்கு நின்றது.

ருச. உறழ்ச்சியணி

அஃதாவது, சமமானமாகிய வலிபையுடைய இரண்டு
பட்சங்களைக் காட்டி விகற்பித்தலாம். இதனை வட
நூலார் விகல்பாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “தலையையே னும்விரைந்தெந் தார்வேந்தர்க் கோர்தின்
சிலையையே னும்வளைத்தல் செய்.”

௫௫. கூட்டவணி

இதனை வடதூலார் சமுச்சயாலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) பகை யில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூட்டத்தக்க பொருள்களுக்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் :

“நின்சீ ருருவு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கி நிலைதளரும்
என்பு ஒருக விளமுலை மேற்பல்லு முனிந்தா யெனவருந்தும்
அன்போ டூட நீர்த்தனபோ னகைக்கு மகன்றயெனவெளியிற்
பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால்.”

இதில், நிலைதளர்தல், புல்லல், நகைத்தல் முதலியன கூடின.

(2) பலகாரணங்கள் கூடுதலால் ஒருகாரியம் பிறத்தல்.

உ - ம் : “குலமு முருவங் குணமுந் திருவு
நலமுமுயர் கல்வி நயமும்—வலமும்
செருக்கைவிளைக் கின்றனவிச் செம்மற்கு நாளும்
திருக்கறநன் மாண்பிற் செறிந்து.”

௫௬. வினைமுதல் விளக்கணி

அல்தாவது, ஒரு கர்த்தாவைச் சேர்ந்த முறைபுள்ள பல செய்கைகளை முறை பிறழாமற் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் காரகதீபகாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “துயில்கின்றான் வாசனீர் தோய்கின்றான் பூசை
பயில்கின்றான் பல்சுவைய வுண்டி—அயில்கின்றான்
காவலனைன் றேங்குகடை காப்பவயாற் றள்ளுணுமிட்
பாவலரைப் பொண்ணைகண் பார்.”

என வரும்.

௫௭. எளிதின் முடிபணி

அல்தாவது, ஒருவன் செய்துகொடங்கிய காரியம் மற்றொரு காரண உதவியால் எளிதில் முடிதலாம். இதனை வடதூலார் சமாதீயலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “மதுதலாட் கியானூடன் மாற்றத் தொழும்போ
துதவிமுதில் செய்தன் றெய்ந்து.”

௫௮. விநல்கோளணி

அல்தாவது, வலியுடைய பகையின்மேலாதல் அந்நானது துணையின்மேலாதல் பாக்கிரமித்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடதூலார் பிரத்தியகீகாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் :

“வண்டினந்தே ஊட்டுமரை வாட்டலிற்சீற் றற்கொடுபோய்க்
கண்டதுதிக் கட்டுக் களங்கு.”

இது பகை.

“நாக்குவிழிக் குத்துணையாய்ச் சார்ந்திலங்கு காதைக்கீழ்
ஆக்கிவன்ற நிலத் தலர்.”

இது பகைத்துணை.

௫௯. தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி

அல்தாவது, ஒருபொருளைச் சொல்லத் தண்டா பூபிகா நியாயத்தினால் மற்றொரு பொருள் தோன்றுதல். தண்டாபூபிகா நியாயமானது, தண்டத்தை யபகரித்தலினால் அதனிற் சேர்த்துவைத்த அப்பம் முதலிய உணவு அபகரிக்கப்படுதலுந் தானே விளங்கல். இதனை வடதூலார் காலியார்த்தாபத்தீயலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ மங்கைமுகம் திங்கையே வாட்டிற் றறைகுவதென்
பங்கயமென் போதுபடும் பாடு.”

என வரும்.

கூ0. தொடர்க்கிள் செய்யுட் குறியணி

அஃதாவது, சாதிர்த்தகந் பொருளை வாக்கியார், தத்தினுலாரினும் பதார்த்தத்தினுலாரினும் அவ் விரண்டினுலாமாரினுஞ் சாதித்தலாம். இதனை வடநூலார் காவியலிங்காலங்கார மென்பார். இவ்வணி மூன்று வகைப் படும்.

(1) வாக்கியப் பொருட் செய்யுட் குறி

உ - ம் : “ காமநிலைவென்றேன் கண்ணுகலோ வென்மனத்தின்
மீமருவு கின்றான் விடாது.”

இதில், பின் வாக்கியார்த்தத்தைக்கொண்டு வெல்லுதல் சாதிக்கப்பட்டது.

(2) பதப்பொருட் செய்யுட் குறி

உ - ம் : “ மினிர்நீறே யீசன் விழிமணயே வாழி
தெனியுடையான் மீதணியுஞ் சீரால்—உனதாய
இன்பவொளி யைக்கவர்வீ டென்னுமோ கத்தழந்தற்
கன்பினென் செல்வே னமைந்து.”

இதில், வீட்டைதலை மோகமாகச் சொல்லுதல் அப் பிரசித்தமாகையால் அது சுகவொளியை யபகரித்தலென்னும் பதார்த்தத்தினுற் சாதிக்கப்பட்டது.

(3) இருமைச் செய்யுட் குறி

உ - ம் : “ கலைதேர் புலமைநிறை காரிகைபா லோர்தன்
தலைமேற்கோட் பட்டதெக்கே சஞ்சீர்—நிலையதற்குப்

பேசவிலக் காங்கவரி பின்புறங்கொள் சாமரையை
எசறயார் சொல்வா ரிணை.”

இதில், புலமைபிற சிறந்த காரிகைபாற் சிரமேற் கொள்ளப்பட்ட தெக்கீசமென்னும் வாக்கியார்த்தமும், விலக்கு பின்புறங் கொண்ட என்னும் பதார்த்தமுஞ் சேர்ந்து காரிகை கூந்தற்குச் சாமரை யொப்பாகாமை சாதிக்கப்பட்டது.

கூக. வேற்றுமைப்பொருள் வைப்பணி

அஃதாவது, பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளை யுஞ் சிறப்புப்பொருளாற் பொதுப்பொருளையுஞ் சாதித்தலாம். இதனை வடநூலார் அர்த்தாந்தரநியாசாலங்கார மென்பார்.

உ - ம் : “ நிறைவாரி யைத்தாண்டி சின்று னனுமன்
அறைபெரியோர்க் கென்றே வரிது.”

இதில், பெரியோர்க்கு அரிது இல்லை யென்னும் பொருளால் அனுமன் கடலைத்தாண்டி நின்றான் என்னும் வருணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

“ ஊரங் கணனி ருரவுநீர்ச் சேர்த்தக்கால்
பேரும் பிறிதாதித் தீர்த்தமாம்—ஒரும்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.”

இதில், முன்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புப் பொருளால் பின்னிரண்டடியாலுஞ் சொல்லப்பட்ட வருணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

“தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக
வயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்றுமறம்
குழந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா
மதில்குழ் கிடந்த தொல்லநடி
தாழ்ந்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே
ளின்றன் றுயர்ந்து நடவரையைச்
குழந்தோர் வரையி னுதிப்பவன்றுட்
கீழ்கின் றதுபோய்ச் சூழெயிலே.”

இதில், பின்சொல்லப்பட்ட வருணியமாகிய சிறப்புப் பொருளால் முன் சொல்லப்பட்ட அவருணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது. பிறவும் அன்ன.

கூஉ. மலர்ச்சியணி

அஃதாவது, சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தற்குப் பொதுப்பொருளையும், மீட்டும் அப் பொதுப்பொருளைச் சாதித்தற்கு மற்றொரு சிறப்புப்பொருளையுள் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விகஸ்வராலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “சேடு மணிபலவுஞ் சேரிமைய மால்வரைக்குக்
கூடுபனி யாலோர் குறைவுண்டோ — நீடுபல
இன்குணத்திற் குற்றமென் றிந்து பலகதிரின்
புண்களங்கம் போலடங்கிப் போம்.”

இதில், முன்னிரண்டடியிலுஞ் சொல்லிய சிறப்புப் பொருளைச் சாதிக்கப் பல குணங்களில் ஒரு குற்றம் மறையுமென்னும் பொதுப் பொருளைச் சொல்லி அதைச் சாதித்தற்குச் சந்திர கிரணங்களிற் களங்கம்போலென்னுஞ் சிறப்புப் பொருள் கூறப்பட்டது.

கூங. கற்றோர் நவீற்சியணி

அஃதாவது, மிகுதிக்குக் காரணமாகாததை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரேளடோக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “தக்கவிவள் கண்யமுனை தன்னி லலர்குவளை
ஒக்குங் கருமை யன.”

இதில், குவளையின் கருமை மிகுதிக்கு ஏதுவாகாத யமுளையிற் பிறந்தல் ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.

“ஐந்தாரு வின்மலர்த்தா தங்காம தேனுலின்பால்
சின்தா மணியினொளி சீர்த்தனதன் — நந்தா
உயிர்ப்பினொடு சங்கதிது யுள்வெளியைந் தாலும்
வியப்பலிவற் றந்தான் விதி.”

இதுவுமது.

கூச. உய்த்துணர்வணி

அஃதாவது, ஒரு காரியம் முற்றுப்பெறுதற்கு இஃது இவ்வாறுமெனின் என ஊகித்தலாம். இதனை வடநூலார் சம்பாவநாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “சேறேநங் கோன்புகழைச் சேடனவி லத்தொடங்கின்
பீடுறவே முற்றுப் பெறும்.”

கூடு. பொய்த் தற்குறிப்பணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளைப் பொய்யாக் குதற்கு மற்றொரு பொய்ப் பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் மீத்தியாத்தியவசிதியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “வான்பசந்தோல் போற்சருட்ட வல்லோன் பசுபதியைத் தான்பரவா தெய்துறுஉம் வீடு.”

“விண்மலர்த்தார் வேய்ந்தோனே வேசையரைத் தன்வசமாப் பண்ணுதற்கு வல்லனென் பார்.”

என வரும்.

கக. வன்புநிலையணி

அஃதாவது, வ்ருணியத்தை விசேடியமாக்கிக் கொண்டு வருணிக்கவேண்டிய வாக்கியார்த்தத்திற்கு ஒப்பாகிய மற்றொரு வாக்கியார்த்தத்தை வருணிக்கலாம். இதனை வடநூலார் இலலிதாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “பெருகறன்முற் றும்போன பின்கரைகோ லத்திற் திருவீனையான் வேட்டல் செய்யும்.”

இதில், சிறிகன்போடு வந்த நாயகனை விகழ்ந்து, மற்றொருத்தியிடத்திலுள்ள போனபின்பு தன்னைத் தூது விட விரும்பிய நாயகியைக் குறித்துத் தூதி தான் சொல்லவேண்டியதற் கொத்த நீர் போயபின் கரை கோலல் கூறினார்.

க௭. இன்பவணி

இதனை வடநூலார் பிரஹர்ஷணாலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும்.

(1) முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட காரியஞ் சித்தித்தல்.

உ - ம் : “தன்னு யகன்விழைந்த தையலையே மந்தாக அன்னுன்க னுய்த்தா னணங்கு.”

(2) விரும்பப்பட்ட பொருளினும் அதிகமாகிய பொருள் சித்தித்தல்.

உ - ம் : “மழுங்குவிளக் கைத்தாண்ட மங்கையெழும் போது செழுங்கதிர்தோன் நிறற்றின்கால் சீத்து.”

(3) உபாயஞ் சித்தித்தற் பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சியார் பலமே சித்தித்தல்.

உ - ம் : “தங்கு சீதியஞ் சனமூ லிகையகழ்த்தோன் அங்குத்தி யேகண்டா னன்று.”

க௮. துன்பவணி

அஃதாவது, விரும்பப்பட்ட பொருளைக் குறித்து முயற்சி செய்ய அதற்குப் பகைப்பொருள் கிடைத்தலாம். இதனை வடநூலார் விஷாதாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “சோருஞ் சடர்விளக்கைத் தூண்டு கையிலவிந்த தாருமிடர் கூர வகத்து.”

க௯. அகமலர்ச்சியணி

அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களான் மற்றொன்றற்கு அலைய யுளவாதலைச் சொல்லுகலாம். இதனை வடநூலார் உல்லாசாலங்கார மென்பர். இவ்வணி நான்கு வகைப்படும்.

(1) குணத்தினுற் குணத்தைச் சொல்லுகல்.

உ - ம் : “இக்கற் பின்னழ்முகித் தாய்மைசெயு மோனெனையென் றக்கங்கை கொள்ளு மவா.”

இதில், கற்பினன் பெருமைக் குணத்தார் கங்கைக்குப் பரிசுத்த குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

(2) குற்றத்தினும் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ சினக்கதிர்வேல் வேந்தேநின் நெய்வார் மடவார்
வனத்திலடைந் தோடுங்கால் மாழ்சித் — தனத்திலுற
வைத்தபெருந் திட்டமடி வையாத-நான்முகனை
மைத்தலிழி நீருகவை வார்.”

இதில், பாதங்களின் மென்மைக் குற்றத்தால்
வீணாக முலைகளிற் கடினத்தை வைத்த நான்முகன்
நிந்தை கூறப்பட்டது.

(3) குணத்தினும் குற்றத்தைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ நாரூத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
கீராய் சிலத்து விளியரோ — வேறாய்
புண்மக்கள் பக்கம் புகுவாயீர் பொன்போலும்
நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து.”

இதில், நல்லோர் பெருமைக் குணத்தால் கிருமக
ளுக்கு அவரை படைபாமைக் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(4) குற்றத்தினும் குணத்தைச் சொல்லுதல்.

உ - ம் : “ கோவடுவேற் கொற்றவரீ கொல்லாமை விட்டதுவே
சேவகர்க்குப் பேரு தியம்.”

இதில், அரசன் கொடுமைக் குற்றத்தினும் கொலை
யின்றிப் புறம்போதற் குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

எ0. இகழ்ச்சியணி

அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களால் மற்ற
ஒன்றற்கு அவை உளவாகாமைபைச் சொல்லுதலாம்.
இதனை வடநூலார் அலக்கியாலங்கார மென்பர். இவ்
வணி இரண்டு வகைப்படுபு.

(1) குணத்தினும் குண முண்டாகாமை.

உ - ம் : “ ஆழ முக்தி முகத்திலு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நாளுழி.”

இதில், கடலின் பெருமைக் குணத்தால் வழிக்கு
அகிக நீர் தொள்ளலாகிய குண முண்டாகாமை கூறப்
பட்டது.

(2) குற்றத்தால் குற்ற முண்டாகாமை.

உ - ம் : “ கமலமலர் தற்கண்டு கூம்புகலாற் காமர்
அமுதகிர ணற்கென் குறைவு.”

இதில், கமலங் கூம்புதற் குற்றத்தால் சங்கிரணர்
குற் குறைவாகிய குற்ற முண்டாகாமை கூறப்பட்டது.

எக. வேண்டவணி

அஃதாவது, குற்றத்தால் குண முண்டாகலை
கண்டு அக் குற்றத்தைப் பிரார்த்தித்தலாம். இதனை
வடநூலார் அறுகீரியாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ வெண்டிரு கீறு புனையுமா தவர்க்கு
விருந்துசெய் தறுபெரு மிடியும்
கொண்டநல் வீரதத் திளைக்கும்யாக் கையுரீ
கொடியேனற் கருளுநா ளுளதோ.”

எஉ. இலேசவணி

அஃதாவது, குற்றத்தைக் குணமாகவும், குணத்
தைக் குற்றமாகவும் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார்
இலேசாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “பறவைக் கொலாமனப் படியே திரிதரக்
குறைவில்லிக் கிளிக்குக் கூட்டுச்
சிறைச்சுங் கொலியற் சேர்பய னுடே.”

இஃது அரசனுக்கு இனியனாய்க் தன்னினீங்க்
அவன் புறத்து நெடுநாளாக இருக்குங் கல்விசான்ற
புதல்வனைப் பார்த்தற்கு விநும்பிய நந்தையாற் சொல்
லப்பட்டது. இதில், மதுரசு சொல்லாகிய குணம் பங்
சரசினைற்குக் காரணமாகையாற் குற்றமாகவும், மது
ரச்சொல் இல்லாமைபாகிய குற்றம் வேண்டியவாறு திரி
தற்குக் காரணமாகையாற் குணமாகவுஞ் சொல்லி
பட்டன.

எஃ. குறிக்கையணி

அல்காவது, புகழ்பொருளை உணர்த்துஞ் சொற்
களால் குறிக்கிறிதற்குக் தருகியாகிய பொருளைச்
சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் முத்திராவங்கார
மென்பர்.

உ - ம் :

“மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தாச் சூழ்ந் மண் மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்கு
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளிணம்
நந்தா யுரையை யெழுதவெவ் வாறு நலின்றருளை.”

இதில் சிந்தாமணி முதலிய செய்யுள் குறிக்கப்
பட்டன.

எஃ. அரதனமாயினி

அல்காவது, சொல்லத் தொடங்கிய பொருள்களை
முன்பின் முறை வழுவாது வரசு சொல்லுதலாம்.
இதனை வடநூலார் இரத்தாவளியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “உனதுபிர தாப முயிரிழந்த தெவ்வர்
மனைலியா னோருறுப்பின் மண்ணும்—கிளவியின்
ஆரமுடுகு சிற்றீயு நரசியிற்கா லுமம்மறிவின்
ஆரும் வெளியருவு மாம்.”

இஃது, பஞ்ச பூதங்களும் முறை பிறழாமற் சொல்
லப்பட்டன.

எஃ. பிறிதின் குணம்பெறலணி

அல்காவது, ஒரு பொருளானது தன் குணத்தை
இழந்து பிறிதொன்றின் குணத்தைக் கவர்தலாம். இதனை
வடநூலார் தற்குணலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “இவண்முகக் கணிமுத் திகழொளியாற் பெற்ற
தவண்பதாம ராகத் தொளி.”

இஃது, குணம்—கவை ஒளி உறு ஓசை நாற்றம்
முதலியவை.

எஃ. தொல்லுருப்பெறலணி

இதனை வடநூலார் பூர்வநூலங்கார மென்பர்.
இவ்வணி இருவகைப்படும்.

(1) ஒன்று மற்றொன்றன் குணத்தை யடைந்
தருந்தும் மீட்டித் தன் குணத்தையே யடைதலாம்.

உ - ம் : “நித்தன் களக்கறையா னீலுருக்கொள் சேடனுன்சீர்
உற்றடைந்தான் றன்முன் னுரு.”

(2) ஒரு பொருள் விகாரத்தை யடைந்தபொதி
லும் பூர்வநூலையச் சொல்லுதலாம்.

உ - ம் : “வளியால் விளக்கவிந்து மாதுளத்தி னுணம்
ஒளிமே கலைசெயலா லுண்டு.”

என வரும.

“நின்றொடு முரணிய நிருபர்கா டழிந்தம்
அரசுக் குறையிடத் தரசுக் குறையிட
மாலினம் பொருந்திட மாலினம் பொருந்தம்
அத்திகள் வாழிடத் தத்திகள் வாழும்
முரசொல் கெழுமண முன்றிற்
பரசுகிர் சிறந்த பண்புடை வேர்க்கே.”

இது சீலேடை.

எள. பிறிதின் குணம்பேரமையணி

அஃதாவது, ஒரு பொருளானது தன்னோடு சம்
பந்தித்த பிறிகொன்றன் குணம் அடையாமையாம்.
இதனை வடநூலார் அதத்துணுலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “புணைகழற்கா னங்கேன் புகழ்திசைவே முங்கள்
நனைமதத்திற் றேய்ந்த நயவார்—மனைவியர் வாட்
கண்மை யறத்துடைத்துங் காமர் மதிபோல
வெண்மையடைத் தாய்லீளங்கு மே.”

இதில் புகழ் கரிநாகாமை காண்க.

எஅ. தன் குணியிகையணி

அஃதாவது, மற்றொன்றன் சார்பினால் தனது
இயற்கைக் குணம் மிகுதலாம். இதனை வடநூலார்
அங்குணுலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “வாரசெவிசேர் காலிமலர் மாணையாய் நின்கடைக்கட்
பார்வையினுன் மிக்ககரும் பண்பு.”

இதில், கடைக்கட் பார்வையின் சார்பினால் சுவணை
யின் கருமைக்கு மிகுதல் சொல்லப்பட்டது.

எக. மறையணி

அஃதாவது, பொதுக் குணத்தினால் இரண்டு பொருள்
களுக்கு வேற்றுமை தோன்றாமையாம். இதனை வட
நூலார் மீலிதாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “பேதமுறத் தோன்றாதிப் பேகையியற் கைச்சிவப்பார்
பாதமுற ளுட்டியசெம் பஞ்சு.”

உ௦. பொதுமையணி

அஃதாவது, ஒப்புமையால் இரண்டு பொருள்க
ளுக்கு விசேடற் தோன்றாமையாம். இதனை வடநூலார்
சாமானியாலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “வண்பதம வாலி யடைந்தமட வார்வதனம்
பண்பி னறியப் படா.”

அக. மறையாமையணி

அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினால் ஒற்றுமையுடைய
இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் வேற்
புறமே தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் உந்மீலிதா
லங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “ஒழுக்கு மருவி யீட்ட மொலியின னருவெண் டிங்கள்
பழகுறு முடற்க னங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு
மழகளி அமிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு னூர்தி
யழகுறு நடையா ளன்றி யறிதரப் படாவக் குன்றில்.”

இது கைலாச நிருணை.

அஉ. சிறப்பணி

அஃதாவது, ஒப்புமையால் பொதுமையுற்றிருந்த
இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒரு காரணத்தால் விசேடற்

தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் விசேடகாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “விதுவெழுவஞ் சோர்வறலான் மின்னார் முகத்தின் பதுமமலர் வேறு படும்.”

அஃ. இறையணி

இதனை வடநூலார் உத்தராலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) மறைப்பு இறை

அஃதாவது, ஓர் அபிப்பிராயத்தைத் தன்னுள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற உத்தரத்தைச் சொல்லுதலாம்.

உ-ம்: “மாயையை யகன்ற னடக்கக்கா வெழுமோ
வாயிடை மாற்றமொன் னுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ
பொருந்துற பகலிச வுளவோ
காயமு முயிருந் கலந்தவாழ் வறமோ
கண்டன மெனவெனை யொருவர்
நீயறி வறவிக் குரைப்பவ ருளரோ
நேரிழா யென்றன னிமலன்.”

மாயை பிரிவு அப் பெயரினால் பிரிவுள் மறைந்தது.

(2) லீயப்பு இறை

அஃதாவது, ஒரு வினாவிற்கு அதனையே விடை யாகவும் பல வினாக்களுக்கு ஒன்றே விடையாகவுரு சொல்லுதலாம்.

உ-ம்: “என்பணி பூண்டா னிறைவன்.”

இதில், என்பணி - யாது பூணெனவும், எலும்புப் பூணெனவுமாம்.

உ-ம்: “மாதவன்கைக் கொள்வதெது மந்திரமீ சற்கேது
காதலுறு மஞ்சக் காம்.”

என்பதும் அது.

அச. நுட்பவணி

அஃதாவது, பிறர் கருத்தை யறிந்துகொண்டு கருத் தோடு கூடிய செய்கையால் எதிர்மொழி கொடுத்தலாம். இதனை வடநூலார் சூட்சமாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் புரிந்ததால்
பேதைய ராயம் பிரியாத — மாதர்
படரிருள்கால் சீக்கும் பகலவளை நோக்கிக்
குடகிசையை நோக்குந் குறிப்பு.”

இதில், மாதர் கூட்டத்தி லிருக்கின்ற தலைவி தலை வன் கருத்தை யறிந்து தன் செய்கையால் இரண்டை வருகவேன்று சொல்லியது காண்க.

அஃ. கரவுவெளிப்படுப்பணி

அஃதாவது, ஒருவரது மறைத்த செய்கையை அதனைத் தான் அறிந்த கருத்தோடு கூடிய தன் செய்கையால் வெளிப்படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் பீகி தாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “கடிமனைக்குக் காலையரு சாவலற்குத் தஞ்சம்
படிவீரித்தா னோரணங்கு பாய்.”

இதில், காலையில் அமளி விரித்தலால் இராமுழுதும் பரத்தைய ரில்லிற் கண்துஞ்சாதிருந்தமை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அக. வஞ்ச நவீற்சியணி

அல்காவது, ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த சத்துவ மாகிய குணத்தை மற்றொரு காரணங் கூறி மறைத்தலாம். இதனை வடநூலார் வியாஜோக்தியலங்கார மென்பர். சத்துவு மென்பன: கண்ணீர் வார்த்தல் - புளகாரும் பல் - வியர்த்தல் - நகைதோன்றல் முதலியவாம்.

உ - ம் :

“கல்லுயர்தோட் கின்ளி பரித்தொழுது, கண்பனிசோர் மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேறென்ற — சொல்லுவரால் பொங்கும் படைப்பரப்பின் மீதெழுந்த பூந்துகள்சோர் தெங்கண் கலுழ்த்தன வென்று.”

இதில், சோழனைக் கண்ட மங்கையர் தாங் கொண்ட மயல்கோயினால் உளதாகிய கண்ணீர் வார்த்தல் சேரூ பராகத்தால் உளதாயதெனத் தோழியர்க்கு மறைத்தது காண்க.

அள. குறிப்பு நவீற்சியணி

அல்காவது, ஒருபொருளைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியதை மற்றொரு பொருளைக் குறித்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் கூடோக்தியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் :

“பிறன்புலத்தில் வாய்பயச்சொல் பெட்டபுடன்கொள் காளாய் இறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு.”

இதில், மறைபிடத்தில் பிறன் மனையாள்வாய்ச் சொல்லைக் கொள்கிற்புள் விடனைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியதைப் பிறன் விளைநிலத்தின் நெல்லை மேய்கின்ற ளருதைக் குறித்துச் சொல்லியது காண்க. சொல்-நெல்லும், மொழியுமாம்.

அஅ. வெளிப்பட. நவீற்சியணி

அல்காவது, சிலேடையான் மறைக்க பொருளைப் புலவன் வெளிப்படுத்தலாம். அதனை வடநூலார் விவ்ரு தோக்தியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் :

“பிறன்புலத்தில் வாய்பயச்சொல் பெட்டபுடன்கொள் காளாய் இறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு — துறையினென்ப பண்பி னுணரப் பகர்தான் குறிப்பாக நண்பினுயர் பாங்க னயந்து.”

அக. யுத்தியணி

அல்காவது, தனது மறபுண்கை மறைத்தற்பொருட் டுச் செய்கையாற் பிறரை வஞ்சித்தலாம். இதனை வடநூலார் யுத்தியலங்கார மென்பர்.

உ - ம் : “மாணிமையா னன்பன் வழவைப் படத்தெழுதும் பாணியிலங் கோர்சிலர்தன் பாங்கருற — நாணிமுகக் கோட்டினுள் சித்திரித்த கோலவுரு லின்கரத்தில் தீட்டினுள் கன்னற் சிலை.”

இதில், தன் கணவன் உருவைக் கருப்புவிடிலெழுதி வேறுபடுத்திப் பிறரை வஞ்சித்தது காண்க. பாணி - காலம்.

கூ. உலகவழக்கு நவீர்ச்சியணி

அஃதாவது, உலகவழக்கச் சொல்லைத் தழுவிக்கொண்டு செலுத்துதலாம். இதனை வடநூலார் லோகோத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “அண்ணலீ பேசாதைத் தாறுமா தம்வரையில் கண்ணொழி டிக்கொண்டிரு.”

கூக. வல்வோர் நவீர்ச்சியணி

அஃதாவது, அவ்வலக வழக்கச் சொல்லே மற்றொரு பொருளை உட்கொண்டிருத்தலாம். இதனை வடநூலார் சேகோத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “பறிமலர்ப்பூங் குஞ்சியாய் பாம்பேயாம் பிந்தால் அறியுமல கத்தென்றறி.”

இஃது, ஒருவன் மற்றொருவன் செய்தியைத் தண்ணைக் கேட்க, அவன் சம்பந்தமிருக்கின்றவனைக் காட்டி இவனுக்கே அது தெரியுமென்று சொல்லுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தல் காண்க.

கூஉ. மடங்குதளவீர்ச்சியணி

அஃதாவது, ஒருவர் ஒருபொருளை அறிவுறுத்தற்குச் சொல்லிய சொல்லுக்கு மற்றொருவன் சிலேடையினாலாதல் எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய இசைவிகாரத்தினாலாதல் மற்றொரு பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் வக்ரோத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்:

“என்பிழைநெஞ் சிற்பொறமென் றோதவா சென்பிழைசெ மன்பொறுக்கு நெஞ்சிலென்றான் மாது.”

கூங். தன்மை நவீர்ச்சியணி

அஃதாவது, சாதி சுபாவ தருமத்தையாவது தொழிற் சுபாவ தருமத்தையாவது சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சுபாவோத்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புவியைப் பார்த்துப்பார்த் தெப்போதுஞ் சீத்துப்பூத் தென்னுமே—வெப்போமும் வாலங்காட் டாகிற்கும் வாயங்கா வாகிற்கும் ஆலங்காட் டான்பூ ணா.”

இது சாதித்தன்மை.

“புதுமணத்த காதலனும் பூவையும்புன் வாயில் எதிர்த்து நாண்டமர்கண் டெய்திக்—கதமென் றொருவர்க் கொருவர் வழிலிடப்பல் காற்பின் இருவரும்போய் மீள்வ ரெதிர்.”

இது தொழிற்றன்மை.

கூசு. நிகழ்வினவீர்ச்சியணி

அஃதாவது, முன் நடந்ததையேனும் பின் நடப்பதையினும் அப்போது நடக்கிறதாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பாவிசாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “பிரிவுணர்ந்த வந்நான்ப் பேதைவழிக் கஞ்சம் சொரிதரனம் யான்றா ராட்டில்—மருவலுறும் துப்போதுங் காண்கின்றே னென்செய்கோ விங்கிதற்குத் துப்போது தோழநீ குழந்து.”

இது நடந்தது.

கூடு. வீறுகோளணி

அஃதாவது, செல்வ மிகுதியையெனும், புகழ்த் தக்க ஒரு சரித்திரத்தைப் புகழ்பொருளுக்கு அங்கமாக வேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உதாத்தா லங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “மணிப்பொற் குழைகொண்டு கோழியெறி வாழ்க்கை யணிப்பொற் கொடிகாணவன்.”

இது செல்வமிகுதி.

“உமையா ளருந்தவஞ்செய் யொண்கச்சி யூரோ வமையாள் பாமற் கிடம்.”

இது புகழ்பொருளுக்கு அங்கம்.

கூகூ. மிகுதி கவீற்சியணி

அஃதாவது, ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகவும் பொய்யாக வும் இருக்கின்ற கொடை செளரிய முதலியவற்றைப் புகழ்கலாம். இதனை வடநூலார் அதியுக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “ஒதுபுகழ்த் தாதாவாய் நீயறவிப் போதுவகில் ஆதுலர்கள் கற்பகமா ளார்.”

இது பெருங்கோடை.

“உன்பிரதா பத்தழலின் வற்றுக்கட லொன்னலர்மான் அன்னவர்கண் ணீரினிறைந் தன்று.”

இது செளரியம்.

கூகீ. பிரிகிலை கவீற்சியணி

அஃதாவது, பெயர்ச்சொற்களுக்கு உறுப்பாற்ற லான் மற்றொரு பொருளைத் தந்துரைத்தலாம். இதனை வடநூலார் நிகுக்தியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “கலரையில ராக்குபழி நன்னுதலால் வேத அலரவனென் துன்னையறை வார்.”

கூஅ. விலக்கணி

அஃதாவது, பிரசித்தமானதாகியும் அபிப்பிராயத் தோடு கூடியிருக்கின்ற விலக்கைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதிஷேதாலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “சூதாடுவோய்குத மன்று சொரிகணைகள் மீதோடு பூசலிது மெய்.”

இதில், போரிற் சூதத்தன்மைபின் இல்லாமை பிரசித்தமாக உளதாகவும், அன்றென்னும் விலக்கு நீ சூதாட்டத்தன்றிப் போரிற் சமர்த்தன் அல்லையென்னும் இகழ்ச்சியை உட்கொண்டிருக்கின்றது. இது சகுனிக்ஞ்சுச் சொன்னது.

கூகூ. விதியணி

அஃதாவது, பிரசித்தமானபொருளின் விதியா னது ஓர் அபிப்பிராயத்தோடு கூடிவருதலாம். இதனை வடநூலார் விதியலங்கார மென்பர்.

உ-ம்: “சூயில்குயிலே யாகுந் குவலயத்திற் சீர்மிக் குயர்வசந்த கால முழின்.”

இது, சூயிலுக்குக் குயிற்றன்மையை விதித்தல் வினும். இவ்வெனில் வரின் உதாரவோசையைச் செய்யு மென்பதை யுட்கொண்டிருக்கின்றது.

கூ. ஏதுவணி

இதனை வடநாலார் ஹேத்வலங்கார மென்பர். இவ்வணி இரண்டு வகைப்படும்.

(1) காரணத்தைக் காரியத்துடன் சேர்த்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம்: "பெருந்திங்க டோன்றுமே பெய்வனையார் நெஞ்சில் பொருந்தாட நீர்த்தற் பொருட்டு."

இதில், ஊடல் தீர்த்தல் - காரியம். தோன்றுதல் - காரணம்.

(2) காரணத்தையும் காரியத்தையும் அபேதப்படுத்துச் சொல்லுதல்.

உ-ம்:

"கட்கொண்டு வேலுடைநங் கோன்கடைக்கட் பார்வையே சீர்கொள்கவி வாணர் திரு."

சொல்லணி

இனி, சொல்லணி மடக்குந், சித்திரமுமென இரு வகைப்படும். இவை பொருளணிபோற் பெரும்பயனுடைய அன்மையானும், விரிதலானும் கூறிலம்.

மேற் சொல்லப்பட்ட அணிகளுள் செய்யுளகத்து இரண்டு முதலியன கூடிவரின், ஒருவர் அணியும் பல அணிகளின் கூட்டத்தைப்போல மிக்க அழகைச் செய்து நிற்பலால் வேறணியாகவே கொள்ளுதலுண்டு.

அது சேர்வையணியும் கலவையணியும் என இரு வகைப்படும்.

க. சேர்வையணி

அஃதாவது, எள்ளும் அரிசியுஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்குகின்ற பேதத்தையுடைய பல அணிகளது சேர்க்கையாம். இதனை வடநாலார் சமஸ்ருஷ்டியலங்கார மென்பர். இவ்வணி மூன்று வகைப்படும். அவற்றுள்,

(1) பொருளணிச்சேர்வை

அஃதாவது, பொருளணிகள் பலசேர்ந்து வருதலாம்.

உ-ம்: "காரிரு ஊங்கங் களைப்பூசல் போன்றிடுமெம் மாரியைவா னம்பெய் வதுமானும் — பேருலகில் தீயரைச்சேர்ந் தாங்கே சிந்திதம் பயன்படா ஆயினவா லந்தோ விழி."

இதில், இரண்டு தற்குறிப்பும் ஓர் உவமையுஞ் சேர்ந்து வந்தமை காண்க.

(2) சொல்லணிச்சேர்வை

அஃதாவது, சொல்லணிகள் பல சேர்ந்து வருதலாம்.

உ - ம் :

“கந்தரங் காணத் தனிற்சென் நடங்கிலென் காசிக்களே
கந்தரங் காணத்த கண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் காணத்த நின்ற டெழிற்செந்தில் கண்டிறைஞ்சீத்
கந்தரங் காணத்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரே.”

இதில், நிரோட்டகமும் யமகமும் கலந்து வந்தன.

(3) சொற்பொருளணிச்சேர்வை

அஃதாவது, சொல்லணியும் பொருளணியுஞ் சேர்ந்து வருதலாம்.

உ - ம் : “ஆன்றார்ந்த காலி னளியாடு பூந்தேன்
மான்நின்ற வேண் மணியீங்க வுண்மாச்
சான்றோங்கு கோட்டிற் நயங்குமணி முத்தோ
டேன்றார்ந்து நாட்டி னடைக்கவெழு மார்த்து.”

“ஆன்றார்ந்த காலி னளியாடு பூந்தேன்மான்
நின்றவே ண்மணி யீங்கவுண்மாச்— சான்றோங்கு
கோட்டிற் நயங்குமணி முத்தோ டேன்றார்ந்து
நாட்டி னடைக்கவெழு மார்த்து.”

இஃது, ஒரே செய்யுள் கவிவிருத்தமாகவேனும், வெண்பாவாகவேனும் வாசிக்கப்படுதலால் பிரித்துப்போட்டு என்னுஞ் சொல்லணியும், மலையினது பெருஞ்சம்பக்கைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளென்னும் பொருளணியுமாகும்.

2. கலவையணி

அஃதாவது, பாலும் நீருஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்காத பேதத்தையுடைய பலவணிகளது கலப்பாம். இதனை

வடநூலார் சங்கர மென்பார். இவ்வணி நான்கு வகைப்படும்.

(1) உறுப்புறுப்பிக்கலவை

அஃதாவது, ஒன்று தலைமைத்தாயும் ஒழிந்தகன தலைமையில்லனவாகியும் கலந்து வருதலாம்.

உ - ம் : “காற்றினசை தாருமிழல் கண்மதிய மென் னாமரி
வற்றிற் றுமிப்புண் டிடுகருமை — கோற்ற மலிக்
அல்லெனுமால் யானை யவயவத்துண் டோமென்ற
சொல்லுறவே தோன்றத் தடித்து.”

இதில், மதியம் என்னும் அரியேறு அல் எனும் மால்யானை என்னப்பட்ட இரண்டு உருவங்களும் அவயவத்துண்டோ வென்னுந் தற்குறிப்பிற்கு உறுப்பியாகிய தற்குறிப்பிற்குக் கலப்பாம்.

(2) நிகர்தலைமைக்கலவை

அஃதாவது, பலவணிகளுந் தலைமை யுடையன வாய்க் கலந்து வருதலாம்.

உ - ம் :

“அங்குலி யாற்கா ரோதிக் கற்றைநீக் குதல்போ லல்லைத்
திங்கடன் கதிரா னீக்கல் செய்துமு டுறுகண் போலும்
பங்கய மலர்ப டைத்துப் பாருவ கதனின் மேய
கங்குன்மான் முகஞ்சுவைக்கின் றனனெனக்கருத்தோன்றம்.”

இதில், உறுப்புக்களாகிய இரண்டு உவமைகளாலுந் தோன்றுஞ் சந்திரனை வினைமுதலாகவுடைய இராத்திரி ரிள் முகசம்பனத் தற்குறிப்பு, திங்களிலும் இராத்திரி

திரியிலுந் தலைவன் தலைவிகளின் செய்கை யாரோபமாகிய சுருங்கச்சொல்ல லணியை உட்கொண்டே தோன்றுகின்றது. சுருங்கச் சொல்லலை உட்கொள்ளாமற் போனாற் காப்பனத் தற்குறிப்பிற்கு வேறோராகார மில்லாமையால் இயன்றி உவமைகளுந் தற்குறிப்பையுந் சுருங்கச் சொல்லையுந் சமமாகத் தோன்றச் செய்கின்றன. ஆதலால், அவ்விரண்டும் நிகராயின.

(3) ஐயக்கலவை

அஃகாவது, இதுவோ அதுவோ வென்று ஐயுறப்பல அணிகள் கலந்து வருதலாம்.

உ-ம்: "அழற்கடுவாய் நாக மடியிலுள தேற்பல் பழத்தருவா லுண்டோ பயன்."

இதில், பாம்பின் செய்தி வருணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்ப, அரசனாண்மனைவாயினி ளிருக்குங் கொடியோனது செய்தியுந் தோன்றுகின்றது. இங்கே பாம்பின் செய்தி வருணியமாகக் கொடியோனது செய்தி அவருணியமாயிற் சுருங்கச் சொல்லலாம்; அங்ஙனமன்றி, வருணியமாகிய கொடியோன் செய்தி தோன்றுதற் பொருட்டு அவருணியமாகிய பாம்பின் செய்தி சொல்லப்பட்டதென்றாற் புனைவிளி புகழ்ச்சியாம்; அங்ஙனமன்றிப் பார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பாம்பின் செய்தியை வருணித்தலாற் சமீபத்திருக்குங் கொடியோன் செய்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டிண், இரண்டும் வருணியங்களாகலாற் புனைவுவிளிவாம்; என்று இவ்வாறு ஐயுறமுன்றணிகள் கலந்து வந்தமை காண்க.

(4) ஒரு தொடர்பொருட்கலவை

அஃதாவது, ஒரு பாட்டிற் சொற்க ளனைத்தும் ஒரு பொருளையே சொல்லாநிற்ப அப்பொருளில் இரண்டணிகளின் இலக்கணம் உண்மையால் அவ்விரண்டுத் தோன்றுதலாம்.

உ-ம்: "சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமண் ஆல வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல் கால வாய்த் தகிரீமணி முல்லையின் கோலநாண்மலர் கொய்வநற் செய்தினுள்."

இதனுட் சொல்லப்பட்ட பொருள் செல்வ நிகுகியைச் சொல்லுதலென்னும் இலக்கணத்தால் விழுகே. னும், சம்பந்த மில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலென்னும் இலக்கணத்தால் உயர்வுநவ்நிசியுமாம்.

அணியிலக்கணம்

முற்றிற்சு.